

เรื่อง ความมีน้ำใจต่อคนต่างถิ่น

เมื่อไม่นานมานี้ดิฉันได้เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น ดิฉันพักอยู่ที่โรงแรมในกรุงโตเกียว มีน้องชายทำงานอยู่ที่จังหวัดชลบุรี น้องชายเดินทางมาหาดิฉัน ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง และต้องเปลี่ยนเส้นทางที่สถานีรถไฟหลัก (คล้ายๆ กับริไฟฟ้า BTS ที่ต้องเปลี่ยนเส้นทางที่สยาม) น้องชายเล่าให้ฟังว่าคนญี่ปุ่นใจดีมีน้ำใจมาก น้องชายถามทางไปสถานีรถไฟ คนญี่ปุ่นก็อาสาไปส่งถึงสถานีรถไฟ น้องชายไม่เอากรบกวนแต่เขาก็ยินดีและก็กุ๊กกิ๊กไปส่ง พอเดินทางถึงสถานีปลายทาง ตอนนั้นเป็นเวลา 3 ทุ่มครึ่ง แล้วต้องเดินอีก 10 – 15 นาที เพื่อไปโรงแรมที่ดิฉันอยู่ในซอยรถเลี้ยวไปมาก น้องชายสอบถามทางไปโรงแรม คนญี่ปุ่นก็เดินไปส่งถึงหน้าโรงแรม สรุปว่าวันนั้นมีชาวญี่ปุ่น 2 คน ที่เดินไปส่งน้องชายซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

ทุกวันนี้ดิฉันก็ยังชื่นชมในความมีน้ำใจต่อคนต่างถิ่นของชาวญี่ปุ่นและยังได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วย โดยครั้งหนึ่งเคยอาสาจะไปส่งหญิงชาวต่างชาติพร้อมลูกชาย อายุประมาณ 5 ขวบ ที่มาสอบถามรถรับจ้างจะกลับเข้าเมืองบุรีรัมย์จากสนาม I – mobile stadium ขณะนั้นเป็นเวลาหลัง 18.00 น. ซึ่งรถรับจ้างจะรับจ้างถึง 18.00 น. เท่านั้น เธอแสดงความขอบคุณมาก แต่ไม่เอากรบกวนและยืนยันว่าจะค่อยๆ เดินไปเอง ดิฉันก็ไม่กล้าเข้าชี้ ถึงแม้จะไม่ได้ไปส่ง แต่ก็ได้แสดงความมีน้ำใจต่อคนต่างถิ่นแล้วเพียงแค่นี้ก็รู้สึก อิ่มเอมในใจ ภายหลังดิฉันทราบว่าชาวต่างชาติคนนั้นเธอเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โรงเรียนที่ลูกชายดิฉันเรียนอยู่นั่นเอง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เพ็ญภา แซ่เต๋น
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว. บุรีรัมย์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คนไทยไม่เคยเลี้ยงน้ำใจ

ญาติคนหนึ่งได้เล่าให้ฟังว่า ในระหว่างพักที่รีสอร์ทแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลถนนมากนัก ได้เห็นรถเก๋งคันหนึ่งจอดริมถนนและมีผู้หญิง 3 คน ก้มลงมาดูยางรถของตัวเองซึ่งสามารถคาดเดาได้ว่ายางรถล้อหน้าจะมีปัญหาอะไรสักอย่าง แล้วผู้หญิงคนหนึ่งตัดสินใจโบกรถที่วิ่งผ่านไปผ่านมาเพื่อขอความช่วยเหลือ ญาติเล่าว่าน่าจะโบกไปแล้วกว่า 20 คัน ก็ไม่มีรถยนต์ไหนจอดช่วยเหลือซึ่งไม่น่าเชื่อว่าสังคมไทยแต่เดิมพึ่งพาช่วยเหลือเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน น้ำใจไม่เคยขาดหายไปจากจิตใจของคนไทย จนฝรั่งให้สมญานามว่า “สยามเมืองยิ้ม”

ญาติที่เล่าให้ฟัง เดินลงจากรีสอร์ทเพื่อจะไปช่วยเหลือ ขณะเดินไปแต่ยังไม่ถึง ก็มีรถมาจอดมีเด็กหนุ่มนักศึกษาลงมาให้ความช่วยเหลือ และช่วยเปลี่ยนยางให้จนเสร็จเรียบร้อย

ในสภาวะเมืองไทยในขณะนี้ สังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ผู้คนต่างแก่งแย่งแข่งขัน เป็นสังคมที่เห็นแก่ตัวขึ้นทุกวัน จึงขอยกย่องชมเชยนักศึกษากลุ่มนั้นเพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม เพราะนั่นคือความดีงามตามวิถีชีวิตของคนไทยที่จะต้องดำรงอยู่คู่เมืองไทยตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นางสุชญา ล่ามกิจจา
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.บุรีรัมย์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การปล่อยวางใจให้เป็นสุข

พรสุริยะปลูกกุหลาบเจ็ดสีไว้ต้นหนึ่ง ด้วยความทะนุถนอม ต้นกุหลาบเจ็ดสีก็แข็งแรงออกดอกสวยงามอย่างยิ่ง วันหนึ่งพรสุริยะต้องไปอบรมที่ต่างจังหวัดหลายวัน จึงฝากให้ชาญโชติ ช่วยดูแลต้นกุหลาบเจ็ดสีแทน ชาญโชติก็ใส่ใจดูแลต้นกุหลาบเจ็ดสีของพรสุริยะอย่างดีด้วยความทะนุถนอมเช่นเดียวกัน วันหนึ่งชาญโชติต้องออกไปปฏิบัติงานในต่างอำเภอ ก่อนออกไปได้เอากระถางกุหลาบเจ็ดสีไปตากแดดไว้ที่บนหีบบัตรเลือกตั้งหลังสำนักงาน วันนั้นเกิดพายุลมแรงทำให้กระถางต้นกุหลาบถูกลมพัดล่องลงมาแตกเสียหาย ชาญโชติกลับมาพบต้นกุหลาบเสียหายก็รู้สึกเสียใจ ตกใจมากในสิ่งที่เกิดขึ้น พร้อมยังกลัวว่าเมื่อพรสุริยะกลับมาต้องต่อว่าและตำหนิที่ไม่ดูแลต้นกุหลาบให้ดี

หลังจากพรสุริยะกลับมา ได้รับฟังสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วกลับไม่ตำหนิหรือต่อว่าแต่อย่างใด ทำให้ชาญโชติรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมาก เพราะพรสุริยะรักต้นกุหลาบมากจึงสอบถาม แต่พรสุริยะเพียงแต่ยิ้มๆ แล้วกล่าวว่า ผมปลูกต้นกุหลาบเจ็ดสีไว้ไม่ได้เพื่อใครธนะ

ค่าง่ายๆ แต่กลายเป็นสัจธรรมในการให้คนเราารู้จักปล่อยวาง ไม่คิดเป็นอารมณ์ คนเราทำงาน ... ไม่ได้เพื่อใครธกัน คนเรารักกันก็ไม่ได้เพื่อใครธกัน สิ่งที่เสียไปแล้วเมื่อเอากลับมาไม่ได้ก็ไม่ต้องโทษใครหรือเสียใจ ตอนที่มึต้องใส่ใจ ตอนที่เสียไปให้ปล่อยวาง ใจก็ไม่ติดค้างใคร สบายใจก็พอแล้ว

แต่ถ้าคุณคิดเคียดแค้น ... ชีวิตก็เต็มไปด้วยความแค้น ฉะนั้นคนเราจึงต้องรู้จักปล่อยวางในสิ่งที่เสียไป มีใจกว้าง มีเมตตา อันจะนำมาซึ่งความสุขทั้งทางกาย วาจา และใจ

ผู้เขียนบทความ

ส.ต.อ. พรสุริยะ หม้อทิพย์
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.บุรีรัมย์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุข ... ความสำเร็จ

อาจจะมีผู้ที่คิดว่าความสำเร็จของตนไม่ได้เกิดจากครู หากแต่เป็นผลจากต้นทุนชีวิตด้านอื่น ทั้งเรื่องเงินทองและพื้นฐานครอบครัว แต่ในความจริงแล้วไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะทำสิ่งใดเขาก็ย่อมที่จะมี “ครู” และถ้าไม่มีครู เขาก็คงไม่มีโอกาสผงาดกล้าได้ถึงเพียงนั้น เพียงแต่ว่า “ครู” ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของเขาเหล่านั้นอาจจะเป็นผู้ปิดทองมากมายจนเต็มแผ่นหลังพระ อาจจะมีครูบางคนทีปิดทองด้วยความไม่เต็มใจสัก บางครั้งก็ปิดไว้เพียงหมิ่นเหม่ จนหลุดลุ่ยไปบ้าง หรือบางทีก็สักแต่ว่าปิดไปให้เสร็จสิ้นตามภาระหน้าที่ แต่ในจำนวนนั้นมีครูจำนวนมากที่บรรจงแต่งแต้มและเติมเต็มอย่างวิจิตรในการปิดทอง เพื่อให้ลูกศิษย์นั้นงามผุดผ่องและเป็นที่ยกย่องของใครต่อใคร ในขณะที่ตนเองได้แต่ยิ้มอย่างภาคภูมิใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จนั้น นี่แหละความสุขที่แท้จริงของคนปิดทองหลังพระ

จะปิดทองส่วนใดของพระไม่ใช่ประเด็นสำคัญ หากแต่สำคัญที่ว่า การปิดทองนั้นมีเจตน์ จานงใจ หากรู้ถึงเจตนาของการปิดทองแล้วก็จงเลือกที่ปิดทองลงไปในส่วนต่างๆ ขององค์พระพุทธรูป ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ ผลลัพธ์ที่ได้ องค์พระปฏิมาย่อมงดงามแน่นอนและในวันหนึ่งเชื่อว่า **“ปิดทองไปข้างหลัง พระเรื่อย ๆ แล้วทองจะล้นออกมาที่หน้าพระเอง”**

จะเห็นได้ว่า ความสุข ความสำเร็จที่เกิดขึ้น ไม่จำเป็นต้องทำต่อหน้า หรือทำให้คนภายนอกเห็น แต่มันอยู่ที่ใจเราเอง ความภูมิใจที่ได้กระทำความดี

ผู้เขียนบทความ

นางอังคณา โชติพงษ์
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง พลเมืองดีของสังคม

เมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน 2557 ในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ ได้ลงข่าวว่าเจ้าของร้านข้าวผัดเมืองชลบุรี เก็บกระเป๋าเงินลูกค้าได้ 7 แสนกว่าบาท แล้วนำส่งคืน หลังจากเจอกระเป๋าที่ลูกค้าลืมไว้ คิดว่าลูกค้าน่าจะกลับมาเอาทันที แต่ก็ยังไม่มา รอจนกระทั่งปิดร้านในเวลา 18.00 น. จากนั้นคิดว่าจะติดต่อเจ้าของกระเป๋าได้อย่างไร จึงลองเปิดกระเป๋าดู พบมีเงินอยู่ 3 มัด จึงให้ลูกชายนำไปแจ้งความไว้ที่ สภ.เมืองชลบุรี โดยไม่คิดจะเอาไว้เป็นของตนเอง เพราะไม่คิดจะรวยกับเงินคนอื่น ทุกวันนี้ใช้ชีวิตอยู่แบบพอเพียงก็พอแล้ว และที่ผ่านมามีลูกค้าลืมสิ่งของไว้ที่ร้านเป็นประจำ และไม่เคยเอาเป็นของตัวเองเลย

นี่ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่น่ายกย่องเป็นพลเมืองดีของสังคม ประเทศไทยของเราก็จะน่าอยู่ หากสังคมไทยเรามีคนแบบนี้เยอะๆ ก็คงจะดีไม่น้อย

หมายเหตุ โดย ไทยรัฐออนไลน์ 19 พ.ย. 2557

ผู้เขียนบทความ

นางสาวยุพเรศ อินตะเสน
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สนง.กกต. จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุขในชีวิต

ท่าน ว. วชิรเมธี เคยสอนไว้ว่า “คนเราจะมีความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างแท้จริง จะต้องปฏิบัติถูกต้องต่อชีวิตของตนเองและต่อสภาพแวดล้อม ทั้งทางสังคม ทางธรรมชาติ และทางวัตถุ รวมทั้งเทคโนโลยี คนที่รู้จักดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ย่อมมีชีวิตที่ดีงามและมีมีความสุขที่เอื้อต่อความสุขของผู้อื่นด้วยการทำให้ชีวิตมีความสุข ทำได้โดยการฝึกใจ ให้มีสติพึ่งพาตัวเองจากภายใน ไม่ยึดติดต่อสิ่งที่ทำ ไม่ยึดติดต่อการเปลี่ยนแปลง และยอมรับการเปลี่ยนแปลงของชีวิตโดยคิดจากความว่าง วางตัวตน ใจเย็น สงบ ยิ่งดีนรรูปปัญหายิ่งซับซ้อน ฉะนั้นเวลาคิดแก้ปัญหาต้องอย่าตระหนกตกใจ อย่าใช้อคติ ต้องคิดอย่างมีสติ

การมีปัญหาดี ย่อมมีความสุข คนมีปัญหา ย่อมใช้ปัญหาในการแก้ปัญหา เพื่อให้พ้นทุกข์ ดังนั้น สำหรับคนมีปัญหา วิกฤตอยู่ไหน ปัญญาอยู่นั้น ส่วนคนด้อยปัญญา โอกาสอยู่ไหน วิกฤตอยู่นั้น จงเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนปัญหาให้เป็นปัญญา เปลี่ยนอุปสรรคเป็นอุปกรณ์

การจะดำเนินชีวิตให้ถูกต้องหรือรู้จักดำเนินชีวิต การรู้จักคิดหรือคิดเป็นจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง หากเราสามารถมองโลกในแง่ดี คิดดี ในสภาวะสังคมที่วุ่นวายเช่นนี้ได้ จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้นอย่างแน่นอน ทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

ผู้เขียนบทความ

นายนิทัศน์ ประทักษ์ใจ

พนักงานการเลือกตั้ง

สนง.กกต. จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การสร้างจิตสำนึกด้านศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรม

การสร้างจิตสำนึกด้านศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรม มีความสำคัญยิ่งในการที่จะจูงใจหรือชักนำให้คน กลุ่มคน ประชาชนกระทำในสิ่งที่ดี เป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ชีวิต เพื่อให้ได้สังคมที่มีสันติสุข และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นก่อน เป็นที่รับรู้กันในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่จะมองข้ามเรื่องนี้ ซึ่งถือว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมา ก่อให้เกิดการแตกแยกในสังคม เกิดความไม่เสมอภาค มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง มีการใช้กำลัง มีการซื้อสิทธิขายเสียง ซื้อขายตำแหน่งหน้าที่ราชการ มีการสมยอมกันในโครงการต่างๆ ของรัฐ จนถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา

จิตสำนึกของคนไทยอยู่ตรงไหน ในเมื่อสังคมไทยทุกวันนี้เป็นสังคมที่เห็นคุณค่าทางวัตถุมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ มุ่งพัฒนาแต่ด้านวัตถุ ยิ่งพัฒนาไปก็ยิ่งเกิดปัญหา ยิ่งมีวัตถุสนองความต้องการมากเท่าใด ยิ่งมีความต้องการหิวโหยไม่รู้จักพอ ไม่สนใจเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมในสังคม เราจะสร้างจิตสำนึกได้อย่างไร เริ่มต้นที่ตรงไหนคำตอบก็คงหนีไม่พ้นว่า **“ต้องเริ่มจากเด็ก”** นั่นเอง และต้องเริ่มเดี๋ยวนี้ด้วย ก่อนที่ทุกอย่างจะ **“สายเกินไป”**

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พิมสิณีย์ เพิ่มชื่น
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ต้นไม้ประชาธิปไตย

การให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยโดยใช้เทคนิคต้นไม้ประชาธิปไตย (Democracy Tree) เป็นการเรียนรู้ประชาธิปไตยโดยเปรียบเทียบองค์ประกอบของต้นไม้กับการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีส่วนสำคัญตั้งแต่

- * ดอกผลของต้นไม้หมายถึง ผลประโยชน์จากการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- * ดินหรือค่านิยมที่ควรปลูกฝังเพื่อสร้างพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย
- * รากหมายถึง หลักการประชาธิปไตยที่ประกอบด้วยอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน มีเสรีภาพเสมอภาค ภารดรภาพ หลักนิติธรรม และหลักเหตุผล ลำต้นเปรียบเหมือนสถาบันที่ส่งเสริมการปกครอง
- * กิ่งก้านเปรียบเหมือนระบบหรือกลไกการตรวจสอบ

การอบรมดังกล่าวเป็นการอบรมแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรม เข้าใจและจดจำองค์ประกอบของประชาธิปไตยได้อย่างแม่นยำ ไม่ต้องท่องจำ

ผู้เขียนบทความ

นายรัชพล คำเวิน
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เด็กไทยในยุคกระแสวัตถุนิยม

ในปัจจุบันนี้เราคงต้องยอมรับกันว่า กระแสวัตถุนิยมได้เข้ามาเป็นวัฒนธรรมหลักในเกือบทุกสังคม เราเองก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงกระแสนี้ได้ เด็กไทยก็เช่นเดียวกัน ที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงกระแสวัตถุนิยมนี้ได้ เพราะตั้งแต่เกิดมา พ่อแม่ ครู อาจารย์ได้ถ่ายทอดกระแสวัฒนธรรมนี้ให้แก่เด็กๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเรามักจะได้ยินผู้ใหญ่อบรมสั่งสอนเด็กให้เรียนหนังสือเก่งๆ จะได้เข้ามหาวิทยาลัยดีๆ จบออกมาจะได้ทำงานดีๆ เป็นใหญ่เป็นโต มีเงินมีทองเยอะๆ สอนให้เด็กแก่งแย่งแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน สอนให้เด็กเข้าใจว่า ผู้ที่แข็งแกร่ง ผู้ที่เก่งที่สุด คือ ผู้ที่สังคมยอมรับ

เราสอนให้เด็กรู้จักแต่ชนะ ไม่เคยสอนให้เด็กมีจิตสำนึก มีจิตวิญญาณของมนุษย์ ไม่เคยสอนให้เด็ก รู้จักพอประมาณ รู้จักแบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ถึงแม้ว่ากระแสวัตถุนิยมจะเข้ามามีบทบาทในสังคมมนุษย์ แต่ภายในจิตสำนึกและจิตวิญญาณของมนุษย์ ย่อมมีความต้องการด้านจิตใจกันทุกคน เพราะเมื่อใดที่มนุษย์ขาดความต้องการด้านจิตใจก็ยากที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ ดังคำกล่าวของท่านชยสาโรภิกขุ ที่ว่า

“สังคมใดที่เต็มไปด้วยความฟุ้งเฟ้อฟุ้งเฟ้อ นิยมการอวดฐานะ บ้ายี่ห้อ ให้เกียรติคนรวย โดยไม่สนใจว่ารวยมาอย่างไร สังคมที่ถือว่า การเป็นเจ้าของคนรวยคือการประสบความสำเร็จในชีวิต เรียบร้อยแล้ว หรือที่ถือว่าเป็นใหญ่เป็นโตแล้วไม่ต้องปฏิบัติตามกฎของสังคมเหมือนคนธรรมดา สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงออกทางสังคมที่วิปริตทางทฤษฎี คือ คิดผิดทั้งสิ้น”

ผู้เขียนบทความ

นางวาสนา โทณแก้ว
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน (อีสป)

ผมเคยอ่านนิทานอีสปเรื่องหนึ่งแล้วทำให้ผมนึกสะท้อนความเป็นจริงในสังคม นิทานที่ว่านี้คือเรื่อง **“ไก่ตีกัน”** สรุปเรื่องได้ว่า มีบ้าน 2 หลังอยู่ตรงข้ามกันคนละฝั่งถนนทั้งสองบ้านเลี้ยงไก่ แต่ไก่ทั้งสองบ้านไม่ค่อยชอบกัน

วันหนึ่งไก่บ้านหนึ่ง วิ่งข้ามถนนมาหาเรื่องไก่อีกบ้านเกิดการจิกตีกัน หลังจากนั้นเจ้าของบ้านก็มาไล่ไก่เพื่อแยกออกจากกัน ไก่ตัวที่วิ่งมาตีก็วิ่งกลับไปบ้าน

เมื่อไปถึงภรรยาไก่ได้ถามสามีไกว่า **“พี่จะ ไก่บ้านโน้นนิสัยเป็นอย่างไรบ้าง”** สามีไก่ตอบภรรยาว่า **“น้องจำไก่บ้านโน้นเลวทรามมาก นิสัยไม่ดี มันทำร้ายพี่”**

ขณะเดียวกัน ภรรยาไก่อีกบ้านก็ได้ถามสามีตนเช่นกันว่า **“พี่จะไก่บ้านโน้นนิสัยเป็นอย่างไรบ้าง”**

สามีไก่ตอบว่า **“มันเลวมากมันวิ่งข้ามถนนมาทำร้ายพี่”**

นิทานเรื่องนี้สอนว่า คนพาลมักจะโทษคนอื่นเสมอ

กลับมาพิจารณาคนในสังคมบางส่วนหรือส่วนใหญ่ เมื่อทำผิดก็มักจะโทษคนอื่นว่าคนอื่นทำผิดมากกว่าตน และมักจะไม่โทษตัวเอง ตัวเองทำอะไรยอมถูกเสมอ แล้วเมื่อไหร่ประเทศจะพัฒนา ?

ผู้เขียนบทความ

นายสัมพันธ์ คำปาน
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สนง.กกต. จว.เพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อย่ายึดติดกับวัตถุ มากกว่าจิตใจ

อย่า ... “ยึดติด” กับวัตถุ มากกว่าจิตใจ

อย่า ... เก็บเอาแต่เรื่อง “ทุกขใจ” มาใส่สมอง

อย่า ... “ตัดสิน” คนอื่นๆ แค่จากการมอง

อย่า ... “อิจฉา” อย่าคิดครอบครอง ... ของที่ “ไม่ใช่” ของของเรา

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง อย่าอิจฉา อย่าคิดครอบครองของที่ไม่ใช่ของของเรา

ผู้เขียนบทความ

ส.ต.อ. หญิง นภาพร จิตเพียร

พนักงานการเลือกตั้ง

สนง.กกต. จว.บึงกาฬ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง รักชาติหรือรักตัวเอง

รักประเทศชาติ รักชาติ ก็คือรักพวกพ้องนั่นเอง รักคนในชาติ เราปรารถนาให้ทุกคนในชาติของเรา อยู่เย็นเป็นสุข เรียกว่า รักชาติอีกอย่างหนึ่ง

รักชาติ ก็หมายความว่า เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม ของชาติ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ทำงานอะไรก็ทำเพื่อส่วนรวม ไม่ทำเพื่อส่วนตัว หรือคิดถึงตัวเองเป็นใหญ่ ทำอะไรก็นึกว่าตัวจะมีอะไร ตัวจะได้อะไร จากการกระทำนั้น นั่นเป็นการกระทำที่มีแต่ความโลภมีแต่ความอยากได้ ไม่มีความเสียสละ เกิดการทุจริต งานก็เสียหาย การคอร์รัปชั่นกินสินบาทคาดสินบนเกิดขึ้นเพราะอะไร เพราะคนไม่รักชาติแท้จริง แต่รักตัวเอง มากกว่า ทำอะไรๆ ก็เพื่อตัวเอง ไม่ได้ทำเพื่อชาติ เพื่อประเทศ

เราจึงควรจะเปลี่ยนแนวคิดเสียใหม่ว่า ตัวเรานี้มันเล็กน้อย ชาติใหญ่กว่า เราทำอะไรก็ต้องนึกถึง ชาติของเรา ประเทศของเรา เวลานี้ เราต้องการคนรักชาติรักประเทศอย่างแท้จริง เสียสละเพื่อส่วนรวม อย่างแท้จริง โดยเฉพาะผู้ทำงานในการบริหารประเทศชาติ เช่น ข้าราชการก็ต้องทำงานเพื่องานอย่างแท้จริง เห็นแก่ส่วนรวม พึงทำงานนั้นด้วยใจบริสุทธิ์ยุติธรรมสม่ำเสมอ อย่าทำอะไรด้วยความลำเอียง เพราะรัก เพราะชัง เพราะกลัว เพราะหลง อย่าเป็นคนเห็นแก่ตัว อย่าเอาตำแหน่งหน้าที่ไปหาผลประโยชน์เข้าข้างตัว อย่าเอา ความรู้ความสามารถไปหาผลประโยชน์แต่เฉพาะตัว

บุคคลใดใช้สติปัญญาความสามารถเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว เป็นคนสกปรก เป็นคนใช้ไม่ได้ เราอย่าอยู่อย่างคนสกปรกให้อยู่อย่างคนสะอาด ปราศจากสิ่งชั่วร้าย จึงจะเป็นการถูกต้อง อันนี้เรียกว่า รักชาติ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ใครที่รักชาติเพื่อท้องเพื่อกระเป๋าของตัว ก็เลิกรักชาติ แบบนั้นเสีย เลิกกอบโกย แต่ว่าเริ่มเสียสละเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขส่วนรวม

ขอให้มหัศจรรย์ประจักษ์ใจไว้สักหน่อยว่า คนเราเกิดมามีเปล้าตัวเปล่า ตายไปก็มือเปล่า ไม่ได้เอาอะไรไป เราจะโลภโมโหโสนอะไรนักหนา เราควรจะมาเพื่อเสริม เพื่อเติม เพื่อแต่งให้ชาติของเรา เจริญก้าวหน้าต่อไป ดีกว่าที่จะอยู่ด้วยความมั่งมากอยากได้ จะเป็นประวัติศาสตร์ในทางร้าย ไว้ในบ้านเมืองต่อไป อันนี้คือการพิจารณาตัวเอง ตักเตือนตัวเอง แก้ไขตัวเอง เราก็ก็นึกมาส่งดูตัวเรา เพื่อให้เห็นว่า เรามีอะไรไม่ดีไม่เหมาะสมไม่ควร จะได้แก้ไขปรับปรุงกระทำให้มันดีขึ้น

การใช้ธรรมะเป็นหลักปฏิบัติในความเป็นไทย เป็นหน้าที่ของคนไทย คนไทยไม่มีหน้าที่จะเป็นทาส ของใครๆ เพราะความเป็นทาส มันขัดกับหลักของความเป็นไทย เราต้องมีหน้าที่ ที่จะต้องทำตนให้เป็นผู้รู้ ต้องเป็นผู้ตื่นแล้ว ความเบิกบานจะตามมา

(ทุกๆ สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเรา คือสิ่งที่ตัวเราก่อขึ้นทั้งสิ้น)

ผู้เขียนบทความ นายทวี จินะศรี เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบระชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ผบ.เรือนจำผู้ให้ชีวิตใหม่กับผู้ต้องขัง

ได้รับการถ่ายทอดเรื่องราวการปฏิบัติหน้าที่ของนายณรินทร์ จอกลอย ผู้บัญชาการเรือนจำกลางจังหวัดอุดรธานี จากรายการ **“คนค้นคน”** ซึ่งถือเป็นตัวอย่างข้าราชการไทยที่น่าชื่นชมท่านหนึ่ง

ทุกเช้า ผบ.ณรินทร์ จะปั่นจักรยานมาทำงาน ตรวจสอบความสะอาดเรียบร้อยรอบเรือนจำ ก่อนจะเดินสั่งงานทุกซอกทุกมุม ไม่เว้นแม้แต่ห้องน้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าเรียบร้อยทุกกระเปาะนี้

ในฐานะผู้บัญชาการเรือนจำรู้ดีว่า การที่นักโทษต้องอยู่ในสภาพมีกุญแจมือและอยู่ภายในประตูรั้วดำทึบ ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพอารมณ์ ท่านจึงพยายามหาโอกาสให้ผู้ต้องขังได้เข้าวัดเข้าวา ร่วมทำบุญตักบาตร ฟังธรรม และใกล้ชิดพระสงฆ์ ซึ่งนอกจากจะช่วยระบายความเครียดได้แล้วยังเป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่

ผบ.ณรินทร์ ได้นำหลักธรรมมาใช้ขัดเกลาจิตใจผู้ต้องโทษ เพื่อให้พวกเขาที่มีจิตใจอ่อนโยน รู้จักเสียสละ และพบกับความสุขที่แท้จริง เพื่อว่าเมื่อพวกเขาออกจากดินแดนแห่งนี้ไปแล้ว จะได้ใช้ชีวิตใหม่ ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า และไม่หวนกลับมา ณ ที่แห่งนี้อีก

เพราะเหตุนี้ เรือนจำกลางจังหวัดอุดรธานี **“นักโทษ”** จึงเปรียบเสมือน **“ลูกๆ”** ของ **“พ่อ”** ซึ่งมีตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำกลางจังหวัดอุดรธานี

การให้ชีวิตใหม่และให้โอกาสกับผู้ที่เคยพลาดพลั้ง ถือว่าเป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่ ถ้าสังคมไทยมีคนที่อภัยและให้โอกาสกันมากขึ้น สังคมไทยคงน่าอยู่ขึ้นอีกมากโข

ผู้เขียนบทความ

น.ส. วิภาดา ใจคณิง
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความชิ้นนี้เสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า **“นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”**

เรื่อง การปลูกฝังความเป็นพลเมืองที่ดี

ในอดีตเมื่อถึงวันเด็กมักจะได้ยินเพลง “**หน้าที่ของเด็ก**” เปิดให้ฟังกันทั่ว โดยมีเนื้อหาดังนี้

“เด็กเอ๋ยเด็กดีต้องมีหน้าที่ 10 อย่างด้วยกัน หนึ่งนับถือศาสนา สองรักษาธรรมเนียม สามเชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์ สี่ว่าจានั้นต้องสุภาพอ่อนหวาน ห้ายึดมั่นกตัญญู หกเป็นผู้รักการงาน เจ็ดต้องศึกษาให้เชี่ยวชาญ ต้องมานะบากบั่นไม่เกียจไม่คร้าน แปดรู้จักออมประหยัด เก้าต้องซื่อสัตย์ตลอดกาล น้ำใจนักกีฬากล้าหาญ ให้เหมาะกับกาลสมัยชาติพัฒนา สิบทำตนให้เป็นประโยชน์ รัฐบาลบุญคุณโทษ สมบัติชาติต้องรักษา เด็กสมัยชาติพัฒนา จะเป็นเด็กที่พาชาติไทยเจริญ”

ซึ่งผู้นำประเทศในอดีต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กทั่วประเทศ ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ได้รู้ถึงความสำคัญของตน เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย ที่มีต่อตนเองและสังคม รวมทั้งมีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา กษัตริย์

ตราบจนปัจจุบันพฤติกรรมเด็กดี 10 ประการ มิได้ถูกปลูกฝังในจิตสำนึกของพลเมืองเท่าที่ควร ปัญหาสังคมยังคงมีให้เห็นให้ได้ยินกันทั่วไปทั้งในข่าวโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สถานีวิทยุกระจายเสียง หรือสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

อาจกล่าวได้ว่า ผู้ใหญ่มิได้ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่าง สังคมไทยจึงล้มเหลว ดังนั้น การที่ประเทศเราจะก้าวหน้า พัฒนาและปลูกฝังเด็กให้เป็นคนดีรู้จักหน้าที่ และช่วยพัฒนาประเทศไทยไปในทางที่ดีได้นั้น ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้นำประเทศ ข้าราชการ ครูบาอาจารย์ต้องปฏิบัติตน ให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กชกร สุกันทะมาลัย
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีธิธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ

ได้มีโอกาสนั่งเครื่องบินเดินทางเข้ากรุงเทพฯ บ่อยๆ ทั้งธุระส่วนตัวและจากงานประจำ เพราะเห็นว่า สะดวก รวดเร็ว และค่าโดยสารก็ไม่แพง ราคาพอๆ กับเดินทางโดยรถยนต์ ในการเดินทางโดยเครื่องบิน ทุกท่านคงทราบดีว่ามีข้อปฏิบัติหลายอย่างที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพื่อความปลอดภัยของทุกคน แต่ก็เห็นหลายคน เพิกเฉย จนต้องถูกเตือนเป็นรายบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการปิดเครื่องมือสื่อสาร การคาดเข็มขัดนิรภัย การเปิดหน้าต่าง หรือการปรับพนักเก้าอี้

สิ่งเหล่านี้ถ้าทุกคนมีจิตสำนึกของการรักษาความปลอดภัยร่วมกัน รู้ด้วยตนเองว่า ช่วงไหนจะต้องทำอะไรโดยไม่ต้องถูกเตือน โดยเฉพาะการปิดโทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น แต่หลายคนทำตัวเหมือนทงไม่รู้ร้อน อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด ไม่แคร์ความรู้สึกของคนอื่น จะโทรจะคุยเสียอย่างไรจะทำไม

นำเรื่องนี้มาพูดเพราะอยากให้ทุกคนมีจิตสำนึกว่า เป็นความปลอดภัยสำหรับผู้เดินทางร่วมกัน ขอให้ทำตามกฎกติกา เพื่อความปลอดภัยของทุกคน ถ้าคิดอย่างนี้ เหตุร้ายก็จะไม่เกิดขึ้น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เขมมิกา ธรรมขันทา
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มาทำความดีกันเถอะ

ความดี คือ คุณลักษณะพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องมี เพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพ และพัฒนาสังคม ให้มีความเจริญงอกงามและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ตามหลักสากลความดีประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ประการ จะต้องฝึกฝนเป็นประจำทุกวันจนเป็นนิสัย

1. ความสะอาด หมายถึง ปราศจากสิ่งแปลกปลอม อันจะทำให้เสียคุณภาพ
2. ความเป็นระเบียบ หมายถึง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถูกลำดับ เป็นแถว เป็นแนว ไม่ขัดขวาง ไม่สับสน
3. ความสุภาพนุ่มนวล หมายถึง ความสามารถในการควบคุมกิริยาทางกาย วาจา ให้เป็นปกติ ไม่ทำให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกในทางไม่ดี
4. ตรงต่อเวลา หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเอง ในการเริ่ม การทำ การเลิกงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนด
5. จิตตั้งมั่นและผ่อนคลาย หมายถึง ความสามารถในการควบคุมจิตใจ อารมณ์ให้ตั้งมั่นเป็นหนึ่ง เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ผ่อนคลายขึ้นจากภายใน

สำหรับความดี ตามหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นหลักธรรมในการดำเนินชีวิตประกอบด้วย

1. สังคหวัตถุ 4 คือ ทาน ปิยะวาจา อรรถจริยา สมานัตตา ซึ่งก็คือการ “ครองตน”
2. อิทธิบาท 4 คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ซึ่งก็คือการ “ครองงาน”
3. พรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งก็คือการ “ครองคน” และ
4. ทศพิธราชธรรม

นอกจากนี้ ยังมีความดีตามค่านิยม 12 ประการ ของ คสช.

ทุกอย่างที่กล่าวมานั้น เป็นความหมายของความดี ซึ่งนอกจากจะต้องตั้งมั่นและปฏิบัติตามหลักที่กล่าวมาแล้วถึงแม้จะทำไม่ครบทุกข้อก็ตาม ความดีย่อมเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติ เขาจะได้รับการยอมรับนับถือจากชุมชน และสังคมทั้งทางโลกและทางธรรม

การขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อเกิดกรณีพิพาท การทำให้คู่กรณีพอใจ ก็ถือว่าเป็นการทำความดี หากมีกรณีพิพาทหลายฝ่าย การที่จะให้ทุกฝ่ายพอใจเพื่อขจัดความขัดแย้งนั้น เป็นไปได้ยาก คงทำได้เพียงขอให้ทุกคนลดความพอใจลงให้ถึงจุดที่ทุกฝ่ายพอรับได้ หากมีบุคคลหรือองค์กรใดทำได้ ก็ถือว่าเป็นบุคคลหรือองค์กรแห่งความดี ย่อมได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม

หากสังคมใดไม่มีการทำความดีแล้วย่อมเกิดความขัดแย้ง สุดท้ายก็ต้องสูญเสียจนไม่มีที่สิ้นสุด

“มาทำความดีกันเถอะ”

ผู้เขียนบทความ

ร.ต.อ. ชนพล วงศ์คำปวน พนักงานสืบสวนสอบสวน สน.กกต. จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีใจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีธิปไตยโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ผลการไม่รักษาภู กติกา

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบริเวณแยกไฟจราจร มีรถยนต์คันหนึ่งวิ่งมาด้วยความเร็วหวังจะให้พ้นไฟเขียว แต่ปรากฏว่า “ไม่ทัน” ทำให้ผู้ขับขี่รถยนต์คันดังกล่าวตัดสินใจเลี้ยวซ้ายกะทันหัน และไปเฉี่ยวรถจักรยานยนต์ที่ขี่มาด้วยความระมัดระวังล้มลง ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้รับบาดเจ็บแขนหัก ตำรวจเข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุ ปรากฏว่าผู้ขับขี่รถยนต์มีอาการมึนเมา และไม่มีใบอนุญาตขับขี่

ถ้าทุกคนขับขี่ด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร มีความรับผิดชอบต่อตนเองและคนในสังคม เหตุการณ์นี้ก็จะไม่เกิดขึ้น

มาช่วยกันรักษาวินัย ปลุกจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมบ้านเมืองเราจะได้เจริญ ทัตเทียมประเทศที่เจริญแล้วกันเถอะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายทศพร ธรรมโชติ
พนักงานบริการ
สนง.กต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วัฒนธรรมไทยหายไปไหน

จากอดีตถึงปัจจุบัน ความเจริญเข้ามามากมาย ทำให้วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมหายสาบสูญไปจากสังคมไทย หรือใกล้จะสูญ ผู้คนต่างแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน มีความเห็นแก่ตัวกันมากขึ้น สังเกตจากการไปร่วมงานศพ มารดาของเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวย โดยปกติธรรมเนียมในสังคมต่างจังหวัด หากมีใครเสียชีวิตที่บ้าน ก็มักจะตั้งศพสวดพระอภิธรรมที่บ้านนั้น ปรากฏว่างานนี้ ตั้งศพสวดที่โรงจอดรถ โดยอ้างว่า “กลัวกลิ่นธูป เทียน ดอกไม้และอื่นๆ ไปติดม่านและพรมภายในบ้าน ทำความสะอาดยาก” ใช่ว่าเหตุผลที่ถูกต้องแล้วหรือ ?

ความกตัญญูรู้คุณหายไปไหน แม้กระทั่งวาระสุดท้ายก็ยังทำให้บุพการีไม่ได้ วัฒนธรรมไทย จะเปลี่ยนไปจริงแล้วหรือ เรามาช่วยกันปลูกจิตสำนึกในความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อรักษาวัฒนธรรม ประเพณีไทยที่งดงามกันเถอะค่ะ

ผู้เขียนบทความ

นางชฎาพร มานะดี
เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สดุดี “ทหารกล้า”

เกิดเหตุการณ์เครื่องบินตกเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 เมื่อ น.อ. นพนนท์ นิวาตานนท์ นักบิน F-16 ประจำหมวดบิน 3 ฝ่ายยุทธการ ผูกบิน 103 กองบิน 1 จ.นครราชสีมา เกิดอุบัติเหตุเครื่องบินตกระหว่างปฏิบัติภารกิจฝึกใช้อาวุธทางอากาศ ใน อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี ทำให้นักบินเสียชีวิต

หากนักบินดีดตัวออกมา เขาอาจจะรอดชีวิต **แต่ด้วยความรับผิดชอบในหน้าที่ ยอมเสียสละชีพตัวเองเพื่อปกป้องอีกหลายชีวิตไม่ให้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือเกิดความสูญเสียที่มากกว่านี้** นักบินจึงพยายามบังคับเครื่องบินให้ตกห่างจากชุมชน ท่านยอมเสียสละชีวิตเพื่อปกป้องผู้อื่น นับเป็นวีรกรรมที่ควรค่าแก่การยกย่องยิ่งนัก ถึงแม้เราต้องสูญเสียทหารกล้าท่านนี้ไป แต่การกระทำของท่านทำให้ฉันตระหนักถึงความรับผิดชอบในหน้าที่และการเสียสละตนเพื่อส่วนรวม ...

หลับให้สบายเถิดทหารกล้า วีรบุรุษไทย ...

ผู้เขียนบทความ

น.ส. มณฑกานต์ มุจนานันท์

พนักงานบริการ

สนง.กกต. จว.ชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณค่าทางใจที่คนให้คงลืมไปแล้ว

เมื่อปี พ.ศ. 2528 มีนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีที่ 1 คนหนึ่งยากจนมาก ทางบ้านส่งเงินให้เรียนเดือนละ 500 บาท พักอาศัยบ้านญาติ มีอยู่วันหนึ่งนักศึกษาคนนั้นก็ไปเรียนตามปกติ ตอนพักกลางวันก็ไปรับประทานอาหารที่ที่คนไม่มาก ใกล้เคียงกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็ไปซื้อข้าวราดแกงราคาจานละ 8 บาท มากิน และไปซื้อน้ำหวานราคาแก้วละ 1.50 บาท แต่เมื่อหยิบเหรียญจะจ่ายแม่ค้าปรากฏว่ามีเพียง 1 บาท ที่จะจ่ายค่าน้ำได้ เพราะที่เหลือเป็นค่ารถเมล์กลับบ้าน นักศึกษาหน้าซีดเผือดเพราะแม่ค้าตักน้ำหวานใส่แก้วแล้ว จะบอกแม่ค้าก็ว่าขาดเงินอีก 50 สตางค์ ก็ไม่กล้าเพราะมันน้อยมาก แต่ขณะนั้นเหมือนฟ้ามาโปรด มีนักศึกษารุ่นพี่ที่มาซื้อน้ำเหมือนกัน เห็นเหตุการณ์ เขาหยิบเหรียญ 1 บาทส่งให้บอกว่าพี่ให้ นักศึกษารุ่นน้องคนนั้นขอบคุณรุ่นพี่และซึ่งใจจนน้ำตาคลอเบา

เหตุการณ์ผ่านมามากหลายสิบปีแล้ว แต่นักศึกษารุ่นน้องคนนั้นไม่เคยลืมน้ำใจรุ่นพี่ มันติดตาและรู้สึกถึงความมีน้ำใจที่ประเสริฐ แม้เงินเพียงน้อยนิดที่คนอื่นคิดว่าไม่มีค่า แต่สำหรับคนที่ไม่มีจะกินแล้วมันมีค่ายิ่งรุ่นพี่คนนี้เป็นแบบอย่างของการให้ที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน และเขาคงลืมไปแล้ว แต่ความดีวันนั้น คนรับยังไม่ลืมยังขอบคุณรุ่นพี่ผู้ให้คนนี้อยู่เสมอ และผู้รับคนนี้ก็กำลังทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้สังคมส่วนรวมโดยไม่หวังผลตอบแทนเช่นกัน

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เกวลิน แก้ววารีย์
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สนง.กกต. จว.ชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความมั่งง่ายทำลายโลก

ช่วงนี้เดินทางไปไหนก็เห็นแต่ควันจากการเผา ทั้งการเผาขยะที่เป็นเศษใบไม้บ้าง ขยะที่เหลือจากการใช้ในภาคครัวเรือนบ้าง รวมไปถึงการเผาตอข้าวที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวในช่วงไม่นานที่ผ่านมา เพื่อรอที่จะทำการเพาะปลูกใหม่ ทั้งในพื้นที่ราบและพื้นที่บนดอยก็ตาม

ทั้งๆ ที่หลายปีที่ผ่านมาในพื้นที่ภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่ประสบปัญหาหมอกควันจากการเผา แต่พฤติกรรมการเผาของชาวบ้านยังมีให้เห็นอยู่เป็นกิจวัตรและยิ่งในช่วงเข้าฤดูร้อนถึงช่วงปลายๆ ฤดูที่จะมีฝนตกบ้างนั้นก็จะเป็นฤดูกาลแห่งการเผาป่าเพื่อหาของป่ามาขาย เช่น เห็ดเผาะ เป็นต้น ซึ่งการเผาหน้าดินนั้น จะทำให้ชาวบ้านเก็บเห็ดได้ง่ายขึ้น จึงเป็นการแลกระหว่างเห็ดที่จะนำไปขายกับการทำลายธรรมชาติ ซึ่งมีผลกระทบอย่างกว้างขวางจนเป็นปัญหาระดับชาติและระดับโลก

ดังนั้น เราต้องช่วยกันส่งเสริมให้ชาวบ้าน “เลิก” การเผา ไม่ว่าจะเผาขยะหรือการเผาป่า เพื่อให้ประเทศไทยน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนบทความ

นายชาญวิทย์ อินทร์ฐานะ
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การล้อเล่นที่ไม่น่ากระทำ

ในช่วงหนึ่งที่ผ่านมาข่าวตึงเกิดขึ้นที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งคิดว่าทุกคนส่วนใหญ่คงพอทราบกันมาบ้างแล้ว ก็คือข่าวผู้สูงอายุถูกข่มขืน ซึ่งทางตำรวจบอกว่าเป็นนักข่มขืนต่อเนื่องนั้น จากข่าวดังกล่าวมีผู้นำมาพูดเล่นและทำภาพต่างๆ เป็นเชิงที่ทำให้ขำขัน ลงในไลน์ และสื่ออื่นๆ ที่สามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็ว โดยมีข้อความ เช่น “ขณะนี้ถนนเส้นทางไปนครปฐมรถติดมาก เนื่องจากมีสตรีสูงอายุ 60 ปีขึ้นไปต่างมุ่งหน้าสู่เส้นทางนครปฐม เพื่อจะได้เจอกับนักข่มขืนต่อเนื่อง” หรืออาจเป็นภาพถ่ายที่มีสตรีสูงอายุ (คุณยาย) นั่งรอรถและมีคำพูดบอกว่ากำลังจะเดินทางไปนครปฐม โดยการสื่อสารดังกล่าว เป็นการสื่อสารให้รู้ว่าการไปนครปฐมเพื่ออยากไปถูกข่มขืนบ้าง เป็นต้น

ได้อ่านบทความและภาพที่ส่งมาแล้ว เกิดความรู้สึกที่ไม่ค่อยสบายใจสักเท่าไร เพราะมีความรู้สึกที่ว่าทำไมต้องนำเรื่องน่าเศร้ามาเป็นเรื่องขำขันกันทั้งๆ ที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ที่ถูกกระทำได้รับความเสียหายและน่าเศร้าใจที่สังคมเราเลวร้ายขึ้นทุกวัน คิดร้ายแม้กระทั่งสตรีผู้สูงวัยครวแม่หรือครวคุณย่า คุณยาย

จริงๆ แล้ว น่าจะแสดงความเห็นออกเห็นใจ หรือตำหนิผู้กระทำ ไม่น่านำมาเป็นเรื่องล้อเล่น ซึ่งอาจทำให้เด็กเล็กๆ เกิดความเข้าใจผิดได้ว่า เรื่องถูกข่มขืนเป็นเรื่องตลก

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ทศนีย์ ตังเยาว์
หัวหน้างานอำนวยการ
สนง.กต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง รั้วกันไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ (AH 1 N 1)

ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา โรงเรียนหลายแห่งในจังหวัดเชียงใหม่สั่งการให้มีการหยุดเรียน เนื่องจากพบว่ามีเด็กนักเรียนติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์เอ (AH 1 N 1) ดังนั้นเรื่องของเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ (AH 1 N 1) จึงไม่ใช่เรื่องไกลตัวของเรามากต่อไปเพราะเรามีโอกาสที่จะติดเชื้อเหล่านี้ได้ทุกเมื่อโดยไม่ทันตั้งตัวและไม่แน่ว่ามันอาจเกิดขึ้นกับตัวคุณ หรือบุตรหลานของคุณอาจเป็นตัวเริ่มต้นของการแพร่ระบาดของเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์เอ (AH 1 N 1) ก็เป็นไปได้

หากคุณหรือบุตรหลานของคุณป่วยด้วยอาการไข้ เจ็บคอ ไอ และได้เดินทางไปสถานที่ที่มีการระบาดก่อนหน้านี้มาไม่เกิน 7 วัน อาจมีความเสี่ยงต่อโรคนี้อ ควรปรึกษาแพทย์โดยด่วน และหากมีภาวะความเสี่ยงของการระบาดเกิดขึ้น ควรปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดในการป้องกันไม่ให้ตนเองติดเชื้อ ดังนี้

- * รักษาร่างกายให้แข็งแรง
 - * ล้างมือฟอกสบู่บ่อยๆ หรือใช้เจลแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะเมื่อสัมผัสกับสิ่งต่างๆ ในที่สาธารณะ หลีกเลี่ยงกับการพบปะกับคนที่กำลังป่วยหรือเป็นหวัด
 - * หลีกเลี่ยงสถานที่ที่มีฝูงชนอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก เช่น โรงภาพยนตร์ ห้างสรรพสินค้า
 - * หากป่วยควรเก็บตัวอยู่บ้าน และสวมหน้ากากอนามัยป้องกันการแพร่เชื้อให้กับคนในบ้าน
 - * ปิดปากและจมูกเวลาไอหรือจามด้วยกระดาษทิชชู แล้วทิ้งขยะทันที หรือใช้ผ้าเช็ดหน้าซึ่งจะใช้ซ้ำได้ 2-3 ครั้งโดยกลับด้านสะอาดขึ้นมาใหม่ (ในกรณีที่ไม่มีกระดาษทิชชู ควรปิดปากและจมูกด้วยต้นแขนเสื้อ) เพื่อไม่ให้เชื้อโรคสัมผัสกับมือหรือแพร่กระจายในอากาศ
 - * ไม่ควรกินยาแอสไพรินเองก่อนปรึกษาแพทย์ เนื่องจากยาจะออกฤทธิ์รบกวนการทำงานของเกร็ดเลือด
- ดังนั้น เพียงแต่คุณหรือบุตรหลานของคุณรู้จักป้องกันและรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงเพียงเท่านั้นก็จะสามารถป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ (AH 1 N 1)

ผู้เขียนบทความ

นางเจนจิรา อริญชยวัฒน์
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นารู้กลับไม่รู้

เดือนห้ากิน “ลูกพลับ มะละกอ ผลไม้รสเปรี้ยว” ตอนท้องว่าง อันตรายระคายเคือง หมอเผย ไร้งานวิจัย กินผลไม้ก่อนอาหารช่วยให้ดูดซึมดี ผลไม้บางประเภทกินก่อนอาหารอันตราย ทั้ง “ลูกพลับ มะละกอ ผลไม้รสเปรี้ยว” ทำกระเพาะอาหารระคายเคือง แนะนำปริมาณที่เพียงพอในเวลาที่เหมาะสมช่วยควบคุมน้ำหนัก

นพ.พรเทพ ศิริวนารังสรรค์ อธิบดีกรมอนามัย กล่าวว่า ความเชื่อที่ว่าการกินผลไม้ก่อนอาหาร จะช่วยให้ร่างกายดูดซึมสารอาหารต่างๆ ในผลไม้ได้อย่างเต็มที่นั้น ขณะนี้ยังไม่มีการวิจัยที่เป็นหลักฐานชัดเจนว่า การกินผลไม้ตอนท้องว่างจะช่วยให้การดูดซึมได้ดีขึ้น มีเพียงข้อแนะนำในการเลือกกินผลไม้ให้เหมาะสม เพราะผลไม้บางชนิดก็ไม่ควรกินตอนท้องว่าง เช่น

- * ลูกพลับ เพราะกระเพาะอาหารจะหลั่งกรดออกมามาก หากไปรวมตัวกับยางและสารแขวนลอยในลูกพลับแล้วจะทำให้คลื่นไส้ และระคายเคือง ในกระเพาะอาหาร
- * มะละกอ เพราะเป็นผลไม้ที่มีเอนไซม์มาก
- * ส่วนสับปะรด ส้ม และมะนาว มีรสชาติเปรี้ยวทำให้เกิดการระคายเคืองในกระเพาะอาหารได้ แต่ถ้าจะกินก่อนอาหารแค่ 2-3 ชิ้นเล็กๆ ก็พอจะกินได้

นพ. พรเทพ กล่าวอีกว่า การกินผลไม้ไม่ได้คุณค่าแต่ละครั้งควรคำนึงถึงปริมาณที่เพียงพอมากกว่าช่วงเวลา โดยในหนึ่งวันควรกินผลไม้ให้ได้มีอยู่ 2-3 ส่วน ตามแต่ละประเภท เช่น มะละกอสุก 6 ชิ้นพอดีคำ เงาะ 4 ผล ฝรั่งครึ่งลูก สับปะรด 6 ชิ้นพอดีคำ กล้วยน้ำหว่า 1 ผล ชมพู 2 ผลขนาดใหญ่ มังคุด 4 ผล ขนาดกลาง ส้มสายน้ำผึ้ง 1 ผล เป็นต้น ซึ่งจากรายงานทางคลินิกและระบาดวิทยาพบว่า การกินผลไม้เป็นประจำสามารถลดความเสี่ยงของการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด ความดันโลหิตสูง เบาหวาน และป้องกันมะเร็งบางชนิด รวมทั้งทำให้ระบบขับถ่ายปกติและช่วยควบคุมน้ำหนักเนื่องจากในผลไม้มีใยอาหารชนิดที่ละลาย น้ำเมื่อกินเข้าไปจะเกิดการพองตัวเป็นเจล เพิ่มพื้นที่บางส่วนในกระเพาะอาหาร ทำให้รู้สึกอิ่ม

นอกจากนี้ ในผลไม้ยังมีใยอาหารที่ไม่ละลายน้ำ ช่วยในระบบทางเดินอาหารทำงานได้ดีขึ้น ช่วยให้อาหารที่กินเข้าไปผ่านไปตามทางเดินอาหารได้เร็วขึ้น ทำให้ขับถ่ายได้เร็ว ช่วยลดการดูดซึมหรือสัมผัสสารมะเร็งที่ปนเปื้อนเข้ามา และเพิ่มมวลอุจจาระ ลดปัญหาท้องผูก

ทั้งนี้ ควรกินผลไม้ให้หลากหลายสลับกันไปเพื่อให้ร่างกายได้รับสารอาหารต่างๆ ที่มีประโยชน์อย่างสมดุล

จากบทความที่ได้กล่าวมา เป็นข้อคิดที่ดีมากในเรื่องการรับประทานผลไม้ชนิดต่างๆ จากที่ดิฉันชอบทานผลไม้เปรี้ยวตอนท้องว่าง เมื่อได้อ่านบทความนี้แล้วทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทานผลไม้ ไม่ทานผลไม้เปรี้ยวตอนท้องว่าง และขอถ่ายทอดเรื่องราวดีๆ นี้ให้เพื่อนๆ ที่สำนักงานได้ทราบด้วยค่ะ

ผู้เขียนบทความ

นางณัฐชไม มณฑาทอง พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อได้อ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เลิก Facebook ให้ถูกวิธี

Facebook เป็นเครื่องมือทางการตลาดให้การจำหน่ายสินค้า ซึ่งส่งผลดีทั้งผู้ซื้อ (ผู้รับสาร) และผู้ขาย (ผู้ส่งสาร) หลายๆ องค์กรมักจัดโปรโมชั่น ลด แลก แจก แถม ผ่านทาง Facebook มีการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ทำให้ผู้ซื้อมีโอกาสได้ของดีราคาถูก มีช่องทางติดต่อถามข่าวสารได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถ 피ตแบ็ค Facebook ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์ ตลอดจนบริการต่างๆ ได้อย่างสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

Facebook กลายเป็นหน้าเว็บหลักของใครหลายๆ คนด้วยจุดเด่นของสังคมออนไลน์ ที่เชื่อมโยงสายใยของ ทั้งที่รู้จักกันดี เคยรู้จัก หรือไม่รู้จักกันมาก่อน ให้สนิทสนมกลมเกลียวกันได้ โดยไม่ต้องเห็นหน้า หรือพบเจอกัน หลายๆ คน ที่ใช้สมาร์ตโฟนอาจอัปเดตหน้าของ Facebook แทบจะตลอดเวลาเพื่อดูว่าเพื่อนของเขานั้น ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ด้วยลักษณะของการเป็นสังคมออนไลน์ทำให้ Facebook เป็นสื่อกลางในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากการพบเจอเพื่อนสนิทที่หายไปนาน ได้แลกเปลี่ยนพูดคุย เพราะ Facebook สามารถติดต่อสื่อสารผ่านทางตัวอักษร ภาพ หรือแม้กระทั่งภาพเคลื่อนไหวได้จากทั่วทุกมุมโลก ที่สำคัญเป็นแบบ Real time แบบวินาทีต่อวินาทีเลยทีเดียว นอกจากนี้ยังมี family Tree ให้ลำดับญาติมิตรที่ห่างไกลให้มารวมตัวกันได้ที่น่าอัศจรรย์

อย่างไรก็ดี ทุกอย่างย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย Facebook ก็เช่นเดียวกัน บ่อยครั้งที่เราได้ยินข่าวเด็กถูกล่อลวง มีการแตร็ก (tag) ภาพที่ไม่เหมาะสม กระจายต่อๆ กันไปเรื่อย เพราะฉะนั้น ควรเลือกเอาแต่ด้านดี ใช้งานในสิ่งที่ถูกที่ควร แล้วเราก็จะพบกับประโยชน์มากมายกับทุกๆ สิ่ง จากการใช้งาน Facebook

ผู้เขียนบทความ

น.ส. นวพรรณ เกษกาญจน์
พนักงานบริการ
สนง.กทต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสามัคคีเป็นบ่อเกิดแห่งความสำเร็จ

ท่ามกลางป่าผืนใหญ่หลังเขา มีหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่ง มีผู้คนอาศัยอยู่ประมาณ 20 ครอบครัว แม้จะเป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ แต่มีความสวยงามทางธรรมชาติอย่างน่าหลงใหล ทั้งอากาศที่แสนบริสุทธิ์ น้ำในลำธารใสแจ๋ว ต้นไม้แต่ละต้นมีอายุเกือบ 1,000 ปี ยืนต้นเรียงรายสูงส่งอย่างน่าชื่นชม สวนผักผลไม้ที่ปลูกไว้เจริญงอกงามละลานตา และสิ่งที่น่าประทับใจอย่างไม่รู้ลืมของผู้มาเยือนคือ ความมีอัธยาศัยไมตรี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้คนในหมู่บ้านได้ถูกบอกเล่าจากผู้มาเยือนเสมอมา

ผู้ใหญ่บ้านเล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่พบเห็นในหมู่บ้าน เกิดจากความสามัคคีของชาวบ้าน ช่วยเหลือกันทำมาหากิน มีอะไรก็แบ่งปันกัน กิจกรรมต่างๆ ได้ร่วมแรงร่วมใจ ลูกหลานชาวบ้านที่ไปร่ำเรียนกันมาจากจังหวัด ก็ได้นำความรู้มาคิดแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงได้นำมาเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ชาวบ้านใช้ชีวิตอย่างพอดีและพึ่งพาตนเองได้ สิ่งดีงามทั้งหลายที่กล่าวมาได้หล่อหลอมรวมน้ำใจดีของชาวบ้านไว้อย่างเหนียวแน่นมาหลายชั่วอายุคนแล้ว

นำเรื่องนี้มาบอกเล่าให้ฟัง เพราะอยากจะบอกว่าคุณธรรมสำคัญประการหนึ่งซึ่งหมู่บ้าน สังคมหรือประเทศชาติใด หากผู้คนหรือประชาชนปรารถนาความร่มเย็น เกิดสันติสุข ก็ต้องถนอมรักษาและต้องนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ โดยแต่ละฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม ช่วยกันทำงานด้วยความตั้งใจดี ด้วยความสามัคคีตามความรู้ความสามารถ และด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ งานก็สำเร็จสมบูรณ์งดงามตามประสงค์ทุกอย่าง

ผู้เขียนบทความ

นายบุญฤทธิ์ สุรินนา

พนักงานสืบสวนสอบสวน ทำหน้าที่ หน.สืบสวนสอบสวน

สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความชิ้นนี้เสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง โทรศัพท์ เกมส์ และลูกของเรา

ทุกวันนี้ดิฉันกำลังเฝ้ามองเด็กที่มีวิวัฒนาการ มีความก้าวหน้ากับเทคโนโลยียุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เพราะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเรามากๆ จะเรียกว่าเป็นหนึ่งในสมาชิกภายในครอบครัว เราก้ยังได้ ยอมรับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยนี้เป็นอย่างมาก แต่เด็กๆ ทุกวันนี้ใช้เทคโนโลยี แบบขาดความยั้งคิด เอาความสนุกเอาความรวดเร็วมาเล่นกัน โดยที่หลายคนอาจจะไม่รู้ในเรื่อง ของ พรบ.คอมพิวเตอร์ เลยแม้แต่น้อย

ขณะเดียวกัน เมื่อมองดูลูกเรา ออกจากคอมพิวเตอร์ก็จับโทรศัพท์ พยายามแกะเขาออกจาก สิ่งเหล่านั้นแค่ชั่วคราวยังไม่ได้เลย ดูเหมือนจะยากเย็นเหลือเกิน เขามีเหตุผลตลอด หนักเข้าเกือบๆ จะทะเลาะ กัน เมื่อหากิจกรรมอื่นให้เขาทำ เขาก็ทำ ทำเสร็จก็เล่นต่อ เรียกว่า ติดติดๆ นี้เอง โชคดีอยู่อย่างหนึ่งที่เขาไม่ไป เล่นเกมส์นอกร้าน เอาหละถ้าแยกไม่ได้ก็ต้องยอมรับและเรียนรู้ที่จะอยู่กับมันให้ได้ ทำใจ แนะนำ อยู่ห่างๆ ทำให้เขารู้ว่าให้เล่นนะ แต่ไม่ได้ส่งเสริม จะส่งเสริมเรื่องอื่น โดยให้เรื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เป็นเรื่องรอง ถึงเวลานี้ยังคาดหวังไม่ได้เลยว่าสิ่งที่หวังไว้ จะเป็นได้อย่างที่คิด ...

สุดท้ายเราก้คงต้องเตรียมใจ ประดับประดาให้ดีที่สุด เผื่อไว้ว่าซักวันเมื่อเขาโตขึ้น มีวุฒิภาวะแล้ว เขาคงจะคิดได้และเลือกใช้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ เพื่อการครองตนที่ดีในสังคมต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นางชฎาพร มานะดี
เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นักเรียนฮีโร่

ผบก.จังหวัดขอนแก่น มอบประกาศเกียรติคุณเชิดชูเกียรติแก่นักเรียน ชั้น ม.5 คนหนึ่ง ซึ่งเป็นฮีโร่ ช่วยจับโจรวิ่งราวกระเป๋า โดยได้จับขีรณจักรยานยนต์ไล่ตามโจรกว่า 20 กม. ก่อนถูกรถคนร้ายล้มนจนถูกตำรวจจับได้

การมอบประกาศเกียรติคุณเชิดชูเกียรติให้นักเรียนคนดังกล่าว ก็เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติในฐานะพลเมืองดี และเป็นเยาวชนต้นแบบที่น่ายกย่อง แสดงให้เห็นถึงความดีเต็ยถึงแม้ว่าจะเสี่ยงอันตราย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กอบกาญจน์ แนวกำพล
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เห็นแก่ได้ไม่คำนึงถึงชีวิต

วันหนึ่งกระผมขับรถจักรยานยนต์ไปซื้อของที่ตลาด พอผ่านมาถึงหมู่บ้านหนึ่ง ก็เจออุบัติเหตุ เรื่องก็คือ แม่ได้จูงมือลูกเดินข้ามถนน โดยลูกอยู่ด้านนอกถนนและแม่อยู่ด้านในถนนฝั่งซ้ายมือ พอดีมีรถยนต์วิ่งผ่านมา จังหวะที่มีรถยนต์วิ่งสวนทางกัน ทำให้เฉี่ยวเด็กคนนั้นได้รับบาดเจ็บที่แขน โดยรถยนต์คู่กรณีได้ยินยอมเสียค่าเสียหาย แต่แม่เด็กคนนั้นไม่ยอมโดยเรียกร้องค่าทำขวัญเป็นเงินจำนวนมาก บังเอิญเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรมาเจอเหตุการณ์ ก็เลยบอกให้ตกลงกัน แต่ทางแม่เด็กไม่ยอมเพราะได้เงินค่าทำขวัญเป็นจำนวนน้อย ก็เลยไปแจ้งความขอหาขับรถโดยประมาท แต่คนขับรถยนต์บอกกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า “แม่เด็กไม่พาเด็กเดินบนทางเท้า แต่กลับมาเดินบนถนน”

ผมเห็นว่าแม่น่าจะพาลูกเดินบนทางเท้า เพราะถนนเส้นนี้มีทางเท้าให้เดินอยู่แล้ว ผมคิดว่าแม่เด็กต้องการจะเรียกร้องค่าทำขวัญมากกว่าเรื่องอื่น ฉะนั้น คนที่ขับรถยนต์ เมื่อเห็นคนเดินอยู่ข้างหน้าควรระวังให้มากๆ ครับ

ผู้เขียนบทความ

นายทศพร ธรรมโชติ

พนักงานบริการ

สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปร่วมงานฉลองตรุษจีน ซึ่งในวันนั้นมีการแจกทาน อาหารหลากหลายชนิด มีการจัดโต๊ะเก้าอี้ไว้มากมาย เพื่อให้ผู้คนที่มาร่วมงานได้มีที่นั่งกินอาหารอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และสะดวกสบาย

หลังจากเริ่มแจกทาน ผู้คนมากมายไปรับแจกทาน ทั้งเข้าแถวและไม่เข้าแถว แต่ที่ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจ คือพอนั่งกินกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่างก็พากันทิ้งภาชนะที่ใส่อาหารไว้เรียงรายเต็มไปหมด ทั้งที่เจ้าหน้าที่ก็ได้เตรียมถุงขยะไว้ให้ทั้งเป็นจุดๆ รู้สึกเห็นใจเจ้าหน้าที่ที่มาเก็บขยะเหล่านี้จริงๆ ชาวต่างชาติบันทึก VDO ไว้ อายเขาจริงๆ

ความรับผิดชอบต่อผู้คนหายไปไหนหมด นี่ถ้าหากทุกคนที่มานั่งกินอาหารต่างช่วยกันคนละไม้คนละมือ เก็บขยะของใครของมัน ก็คงจะดีไม่น้อย ความมีระเบียบเรียบร้อยก็คงจะเกิดขึ้น ชาวต่างชาติที่บันทึก VDO ไว้ ก็จะเห็นแต่สิ่งดีๆ ในบ้านเรา

ผู้เขียนบทความ

นางวิลาภรณ์ ปลื้มสุด

ผู้ช่วยบรรณารักษ์

สนง.กท. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

คนหลายคนรวมกันเป็นสังคม ในสถานที่ทำงานมีคนหลายคนเข้ามาร่วมกันทำงานก็คือสังคมทำงาน หากคนในสังคมทำงานให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพความเป็นเจ้านาย ลูกน้อง เคารพในความเป็นอาวุโส มีความสมัครสมานสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุข ไม่ฟ้องนาย ไม่ขายเพื่อน ไม่อู้งาน ขยันขันแข็ง ยอมรับในความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล ช่วยกันแก้ไขปัญหา ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่าง มีความเมตตากรุณา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นพื้นฐานของการดำรงอยู่ในระบอบประชาธิปไตยที่สงบสุข เป็นสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริง หากเปรียบเทียบประชาธิปไตยเป็นต้นไม้ การสร้างจิตสำนึกของคนในสังคม ให้อยู่อย่างสงบสุข ก็คือการพรวนดินใส่ปุ๋ย เพื่อให้ต้นไม้เจริญงอกงามและแข็งแรง

เรามาพรวนดินใส่ปุ๋ยให้กับต้นไม้ประชาธิปไตยต้นนี้กันเถอะคะ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ปิยนันท์ สิทธิวงศ์
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ต้นไม้ประชาธิปไตย

การปลูกต้นไม้ให้เจริญงอกงาม ออกดอกออกผล ให้ผู้ปลูกได้ชื่นชมชื่นใจ เกิดจากการดูแลเอาใจใส่ พรวนดินและใส่ปุ๋ยอยู่เสมอ หากเปรียบประชาธิปไตยของไทยเป็นต้นไม้ การที่จะให้ประชาธิปไตยเจริญงอกงามและมั่นคง ก็ต้องดูแลเอาใจใส่ ให้ปุ๋ยและพรวนดินอยู่เสมอ ต้นไม้ประชาธิปไตยก็จะออกดอกออกผลเป็นพลเมืองดีที่อยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเข้มแข็ง

เราพรวนดินใส่ปุ๋ยให้กับต้นไม้ประชาธิปไตยกันเถอะ โดยเริ่มที่ตัวเราด้วยการปฏิบัติตนอยู่ในกฎ ระเบียบที่สังคมกำหนด เสนอความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง เคารพสิทธิส่วนบุคคล มีความรับผิดชอบ มีความอดทนรู้จักประนีประนอม เข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม ตระหนักว่า อะไรดี ไม่ดี ควร ไม่ควร และฝึกตนเองให้รู้สึกตัวเสมอว่ากำลังทำอะไรอยู่ แล้วขยายไปยังคนรอบข้าง แผ่กว้างเข้าไปในสังคม ต้นไม้ประชาธิปไตยต้นนี้ก็จะแข็งแรงและยั่งยืนตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายธนพงศ์ จิตต์วัฒนานนท์
พนักงานการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานพรรคการเมือง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เพื่อนร่วมทาง

เช้าวันหนึ่ง คุณทิพย์สุคนธ์ได้ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งใน กทม. ขณะเดินทางกลับบ้านด้วยเรือโดยสาร ก็เกิดอาการวิงเวียนเหมือนจะเป็นลม และอาเจียนตลอดเวลา จึงได้ขอความช่วยเหลือจากผู้โดยสารที่นั่งเรือมาด้วยกัน และก็มีผู้เข้ามาช่วยเหลือ ซึ่งมีอยู่ 2 คน เมื่ออีกคนมีธุระขอตัวกลับก่อน ก็ยังฝากอีกคนให้ช่วยดูแลต่อ

นับว่า เหตุการณ์นี้เป็นการแสดงออกถึงมารยาทและการมีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลกันของคนไทย ที่ยังมีอยู่ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ที่พบเห็น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กอบกาญจน์ แนวกำพล
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ชะตากรรมของชีวิต

ประสบการณ์ชีวิตและบทเรียนที่ผ่านมาของผม ประมาณ 30 กว่าปี ก่อนที่ผมจะหันเหชีวิตมาอยู่ ณ สนน.กต. จว.ชัยภูมิ เหตุการณ์ที่ผ่านมาชีวิตผม บ้านเกิดที่ อ.เสนานิคม จ.อำนาจเจริญ สภาพการเป็นอยู่ลำบากมาก พ่อเป็นครูใหญ่ (สมัยนั้น) แม่เป็นแม่บ้าน ตอนนั้น พ่อ – แม่ ต้องทำนาทำไร่ด้วย ควบคู่กับการไปสอนหนังสือของพ่อ เรายึดไร่นาเป็นที่อยู่ประจำ พอตกกลางคืนต้องระวังภัยจากผู้ก่อการร้าย (ผกค.) แต่ พ่อ – แม่ ไม่กลัวและเขาเป็นมิตรกับประชาชน (บ้านผมเป็นเขตพื้นที่สีแดง) แต่ที่กลัวที่สุด คือถ้าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองลาดตระเวนเจอกับ ผกค. วันนั้นเป็นวันที่ผมกลัวที่สุดในชีวิต เขาจะมีการยิงต่อสู้กัน พ่อกับแม่ต้องพาลูกๆ วิ่งเข้าหลบที่หลุมหลบภัย นี่แหละคือเสียหนึ่งของชีวิต

นี่แหละชะตาชีวิต ถ้าพ่อ แม่ และลูกๆ ทุกคน ถูกยิงตายหมด ชีวิตผมคงไม่มายืนในจุดนี้

นี่คือ ชะตาชีวิตของคนเรา เราทำดีกับเขา เขาก็ดีกับเรา ชีวิตเลือกเกิดไม่ได้ บางคนโชคดีก็เกิดในตระกูลผู้ดีใหญ่โต บางคนเกิดในตระกูลที่ไม่มีอะไร

ผมขออย่างเดียว เราก็คนไทยด้วยกัน มีพ่อหลวงคนเดียวกัน ขอให้พวกเรามีความรัก ความสามัคคีต่อกัน อย่าได้มีความแตกแยกกันเลย

ผู้เขียนบทความ

นายพิน สีใสคำ
พนักงานขับรถยนต์
สนน.กต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบระชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรับผิดชอบและน้ำใจ สิ่งเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าคุณสมบัติพื้นฐานที่สำคัญของคนทำงานที่ดีประการหนึ่งคือ การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ซึ่งหากที่ใดมีคนทำงานที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นอย่างดีในทุกส่วนงานแล้ว องค์กรนั้นก็จะมีคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานและส่งผลอันดีไปยังสังคมส่วนรวมในที่สุด การมีน้ำใจต่อกันในการทำงานย่อมทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

อยากจะขอแบ่งปันความประทับใจในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของลูกจ้างหญิงในองค์กรของรัฐแห่งหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่แม่บ้านของสำนักงาน ตลอดเวลา que เห็นการปฏิบัติงานของแม่บ้านท่านนี้ เธอจะมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่อย่างเต็มอต้นเสมอไป เริ่มจากการมาทำงานตั้งแต่เวลา 07.00 น. ถึงเวลา 16.30 น. ทุกวันจันทร์ถึงวันเสาร์ แม้ในฤดูฝนซึ่งมีความลำบากในการเดินทางก็มีใจซื่ออั่งที่เธอจะใช้เพื่อมาทำงานสาย เธอก็ยังเดินทางมาปฏิบัติงานด้วยการขับซึ่รถจักรยานยนต์มาจากที่พักซึ่งมีระยะทางไกลประมาณ 12 กิโลเมตรตามปกติ และหากมีงานต่อเนือ่ไปจนเกินเวลาเลิกงานเธอก็จะทำให้เสร็จ จึงค่อยกลับที่พัก เว้นแต่มีความจำเป็นที่ไม่อาจรอได้ เมื่อมาถึงสำนักงานก็ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณอาคารสำนักงานเป็นกิจวัตรโดยไม่บกพร่อง ส่งผลให้สำนักงานแห่งนั้นมีบรรยากาศที่สะอาดสะอ้านมีบรรยากาศที่ดีในการทำงานและเป็นที่ยอมรับแก่ผู้มาติดต่อราชการ และหากสำนักงานมีงานที่ต้องช่วยกันจัดทำเอกสารที่มีจำนวนมากเธอก็จะมีน้ำใจมาช่วยเหลือในส่วนที่สามารถทำได้เสมอ แต่ก็ไม่ทิ้งงานในความรับผิดชอบของตนเองไปให้แก่อื่น อีกรังยังมีความห่วงใยดูแลพนักงานซึ่งเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องในเรื่องอื่นๆ อยู่เสมอ ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อพนักงานด้วยกัน พนักงานผู้มีความรับผิดชอบต่อที่ดีและมีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงานซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีท่านนี้คือ นางสมศรี รวมชัยภูมิ แม่บ้านของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิ

จึงเห็นได้ว่าความรับผิดชอบต่อหน้าที่และน้ำใจแม้จะเป็นส่วนเล็กๆ แต่ก็สำคัญ และเมื่อทำเต็มที่แล้วย่อมเกิดผลอันยิ่งใหญ่เสมอ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. นุชนาถ สาคริชานนท์
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สนง.กต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตยโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ด้วยความเคารพ

สังคมการทำงานสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การให้เกียรติ ไม่ว่าจะเพื่อน เพื่อนร่วมงาน เจ้านาย ความสามัคคีอย่างมีเหตุผล จะทุกข์ หรือสุข ก็เกิดขึ้นได้ในการทำงาน เปิดใจรับ รู้จักถ่อมตน เป็นคนสู้ไม่ถ่วง ไม่หักหาญน้ำใจเพื่อนร่วมงาน ไม่ฆ่าเพื่อน ไม่เอาดีใส่ตัวเอง ไม่ฟ้องนาย ไม่ขายเพื่อน ไม่บิดเบือนความจริง ทุกเรื่องสามารถตีเถียงกันได้ ไม่โกรธ ไม่แก้ตัวโดยหันไปโทษผู้อื่น ไม่ลุแก่วิถีสะ ทุปัญหา ร่วมกันคิดช่วยแก้ไข มีเมตตากรุณา อย่าละเลยความรู้สึกของผู้อื่น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ปิยนันท์ สิทธีวงศ์
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว. ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุขของผู้ให้

ในพื้นที่ราบสูงภาคอีสานซึ่งส่วนใหญ่ชาวบ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นกระดูกสันหลังของชาติ ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณตาท่านหนึ่ง อายุประมาณ 80 ปี หยุดทำงานตั้งแต่อายุ 72 ปี เพราะอายุมากทำนาไม่ไหว ให้ลูกๆ รับช่วงทำต่อ กำลังนั่งสานตะกร้าด้วยไม้ไผ่ที่บรรจงเหลาอย่างละเอียด เป็นตะกร้าขนาดเล็ก ประมาณจากสายตา ขนาด 35 x 35 เซนติเมตร อยู่ใต้ถุนบ้าน ด้วยความที่เห็นความสวยงามของตะกร้าที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติ จึงได้สอบถามถึงระยะเวลาในการสานตะกร้า คุณตาเล่าว่าเดี๋ยวนี้อายุมากแล้วเดินไปตัดไม้ไผ่ไม่ไหว ให้ลูกหลานตัดมาให้แล้วตนเองก็นำมาเหลาเพื่อทำเป็นโครงและไม้สาน ไม้ไผ่ลำหนึ่งนำมาสานตะกร้าขนาดดังกล่าวได้ 4 - 5 ใบ ทำไปเรื่อยๆ เหนื่อยก็นอนพัก หากจะคำนวณระยะเวลาในการสานตะกร้าใบหนึ่ง ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 2 วัน สานเสร็จแล้วก็นำไปรมควันจากเศษไม้ที่เหลาทิ้งแล้วเพื่อให้สวยงามและมีความคงทน

สอบถามเรื่องราคาขาย คุณตาตอบด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้ม ว่า “ใบละ 50 บาท” มีคนสั่งจองไว้เยอะทำไม่ทัน บางคนก็ซื้อไว้ใช้เองในครัวเรือน บางคนก็ซื้อเพื่อไปขายต่อ ถามต่อไปว่าทำไมคุณตาขายราคาถูกได้คำตอบว่า “ให้คนที่เขาทำไม่เป็นเอาไปใช้” แต่สิ่งหนึ่งที่ผมเห็นคือแววตาที่มีความสุขของคุณตาท่านนี้ที่ได้เป็นผู้ให้ โดยไม่ได้คาดหวังเงินทองจำนวนมากจากสิ่งที่ตนทำ ไม่ได้จดลิขสิทธิ์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์แต่อย่างใด

ผู้เขียนบทความ

นายเสกสรร สิทธิวงศ์

พนักงานการเลือกตั้ง

ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง

สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ลังคมเลื่อมทราวม

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้เขียนได้ชมคลิปวิดีโอจากสำนักข่าวแห่งหนึ่ง ได้แพร่ภาพเด็กชายอายุ 2 ขวบ ถูกรถตู้ชนล้มลง พอล้มลงไปครั้งแรกคนขับได้หยุดรถ และก้มลงมามอง ผู้เขียนคิดว่าคนขับรถยนต์ผู้คงลงจากรถมาช่วยเหลือ แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เขากลับขับรถต่อไป จึงทำให้สองล้อหลังทับร่างเด็กอีกครั้งหนึ่ง และในขณะที่เด็กน้อยนอนแน่นิ่งอยู่กลางถนนนั้น รถบรรทุกที่ตามมาทับร่างของเด็กซ้ำอีก หลังจากนั้นมีคนขี่รถมอเตอร์ไซด์ตามมา ผู้เขียนคาดคิดเป็นครั้งที่สองว่าคนขี่มอเตอร์ไซด์คงจะจอดรถลงมาช่วย แต่เขากลับขี่ผ่านไป จนเวลาผ่านไปสักพักหนึ่ง พ่อและแม่ของเด็กซึ่งตามหาเด็กมาพบเข้า จึงรีบอุ้มเด็กไปในที่สุด โชคดีที่รถไม่ทับศีรษะเด็กแต่ก็ได้รับบาดเจ็บสาหัส

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อยู่ในระดับต้นๆ ของโลก ประชาชนในประเทศมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่สภาพสังคมได้เลื่อมทราวมลงเป็นอย่างมาก

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สนง.กต. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

ความพอเพียงในทัศนคติของเด็กอายุ 14

ผู้เขียนเคยไปเป็นวิทยากรอบรมโครงการลูกเสืออาสา กกต. ที่จัดขึ้นตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ มีครั้งหนึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นวิทยากรประจำฐานต้นไม้ประชาธิปไตย ซึ่งหมายถึงฐานการเรียนรู้ที่มีต้นไม้ใหญ่สมมติว่าเป็นต้นไม้ประชาธิปไตยแล้วให้ลูกเสืออาสา กกต. เขียนตามความเข้าใจว่าประชาธิปไตยคืออะไรในกระดาษแผ่นเล็กที่สมมติว่าเป็นใบไม้ แล้วก็นำไปติดบนต้นไม้ประชาธิปไตย คนคิดฐานนี้เก่งจริงๆ เพราะต้องยอมรับว่ามีสารประโยชน์และคลาสสิกสุดๆ

ครั้งหนึ่งเคยตั้งโจทย์ให้ลูกเสืออาสา กกต. ตอบว่า ความพอเพียงคืออะไร คำตอบส่วนใหญ่ที่ได้รับคือ การประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หลงในทุนนิยม ไม่ใช่ของแพง นำของเก่ากลับมาใช้ใหม่ การทำไร่นาสวนผสม การปลูกผักไว้กินเอง ฯลฯ ตามแต่ที่ลูกเสืออายุ 14 – 15 ขวบจะนึกได้ในขณะนั้น แต่มีลูกเสืออาสา กกต. คนหนึ่งเขียนใบไม้ประชาธิปไตยว่า “ความพอเพียง คือ การรู้ว่าเรามีรถยนต์ 10 คัน แต่เราขับได้ที่ละคัน การที่เรารู้ว่า ไม่ว่าจะบ้านเราจะใหญ่สักแค่ไหนแต่เรานอนได้ที่ละห้อง การที่เรารู้ว่าอาหารจะแพงสักเท่าไรและมีปริมาณมากสักแค่ไหนแต่เราก็กินได้แค่พออิ่ม”

ซึ่งก็สอดคล้องกับความหมายของคำว่า ความพอเพียงที่หมายถึง “ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

เขียนบทความ

ว่าที่ ร.ต. พิชญะ เตชะเสน
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สนง.กกต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การฝ่าฝืนกฎจราจร

ผู้เขียนขับรถมาทำงาน ขณะกำลังจอดติดไฟแดงอยู่สี่แยกไฟแดง ทางด้านซ้ายมือของผู้เขียนได้รับสัญญาณไฟเขียว มีรถเคลื่อนตัวออกมา มีทั้งรถจักรยานยนต์และรถยนต์ ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นคือ รถบรรทุกที่อยู่ฝั่งตรงกันข้ามกับรถของผู้เขียนซึ่งได้รับไฟสัญญาณแดง ฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดงมาด้วยความเร็วสูง ชนเข้ากับรถจักรยานยนต์อย่างจัง เป็นเหตุให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ กระเด็นขึ้นไปในอากาศ และตกลงมากระแทกพื้นอย่างแรง ผู้เขียนคิดว่าผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คงเสียชีวิตแน่นอน เขาลอยขึ้นไปสูงมากและกระเด็นตกลงมา เนื่องจากแรงกระแทกที่รุนแรงโดยไม่ทันรู้ตัว เลือดนองเต็มพื้นถนน ขนาดเขาสวมหมวกกันน็อก หมวกยังกระเด็นหลุดออกมา แต่ภาพที่สะเทือนใจผู้เขียนที่สุดคือ หลังจากเกิดอุบัติเหตุไม่นาน มีผู้หญิงวัยกลางคนเดินทางมาถึง วิ่งเข้าไปกอดศพร้องไห้ ร้องไห้ เนื้อตัวเปื้อนไปด้วยเลือดมาทราบที่หลังว่า เป็นภรรยาของผู้เสียชีวิต

เรื่องนี้ถือเป็นอุทาหรณ์หนึ่งที่สังคมไทยจะต้องตระหนัก เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้เราทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด มีระเบียบวินัยในการขับขี่รถยนต์ทุกครั้งที่อยู่บนท้องถนน หากทุกคนปฏิบัติได้ มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เหตุการณ์เช่นนี้คงจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลาภาม
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง แล้วเราจะมีไปทำไม

มนุษย์เรามีความต้องการมากมายแต่เมื่อได้สิ่งที่ต้องการ ก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์กับสิ่งที่มีอย่างเต็มที่ถึงมีก็ไม่รู้ว่าจะมีไปทำไม

- * มีเงินเป็นแสนเป็นล้าน แต่ใช้จริงวันละไม่ถึงร้อย
- * มีบ้านใหญ่โตคล้ายกับวังแต่อยู่กันแค่ 3 คน พ่อ แม่ ลูก
- * มีรถขับคันแต่ใช้งานจริงเพียงคันเดียว
- * มีนาฬิกาแสนแพง แต่ไม่เคยทำอะไรตรงเวลา
- * มีรองเท้าเป็นพันคู่ แต่ใส่จริงวันละคู่
- * มีอายุอยู่บนโลกไม่ถึงร้อยปี แต่กับแบ่งเวลาไปปรึกษาคนอื่น
- * มีกฎหมายพันมาตรา แต่มีอาชญากรอยู่เต็มเมือง
- * มีพ่อแม่อยู่ที่บ้าน แต่ไม่เคยปรนนิบัติท่านมีลูกแสนน่ารัก แต่ไม่เคยโอบกอดลูกเลย
- * มีวัดอยู่แทบทุกหมู่บ้าน แต่ศีลธรรมในสังคมแย่งลงทุกวัน
- * มีพี่น้องนับสิบคน แต่แตกสามัคคีกันทุกคน
- * มีมือมีเท้าสมบูรณ์ แต่ไม่เคยลงแรงทำอะไร
- * มีตาอยู่สองข้าง แต่ไม่เคยมองหาสิ่งที่ดีเลย
- * มีเท้าอยู่สองข้าง แต่ไม่เคยเดินเข้าหาโอกาส
- * มีปัญญาอยู่กับตัว แต่กลับใช้อารมณ์เป็นใหญ่

... ลองหันกลับมาถามตัวเองกันบ้างว่า เราเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ...

ผู้เขียนบทความ

นายทรงพล นาคะหนู
หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.เชียงใหม่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การส่งเสริมเรียนรู้ประชาธิปไตย

ในช่วงระยะเวลาที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีประกาศ คสช. ฉบับที่ 85 ซึ่งทำให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องว่างเว้นจากการจัดการเลือกตั้งไปนั้น เพื่อให้การส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้งสอดคล้องกับสภาวะการณ์ของประเทศ คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมี Road Map ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ Road Map ของ คสช. โดยในช่วงนี้จะเป็นระยะเวลาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำลังจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเตรียมเสนอสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนั้น ระยะเวลาที่มีรัฐธรรมนูญนี้ จึงได้ดำเนินการส่งเสริมความรู้เรื่องพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย ด้วยการฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการที่จะเป็นผู้ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ โดยมีเนื้อหาวิชาเรื่อง

* ชีวิตกับการเมือง ที่จะให้กลุ่มเป้าหมายได้มีความเข้าใจว่าการเมืองเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนอย่างไร

* เรื่อง พระมหากษัตริย์ไทยกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงความเป็นมาของชาติไทยว่าพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ได้ต่อสู้ปกป้องบ้านเมืองให้เป็นประชาธิปไตยมาอย่างไร

* เรื่อง พลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย ซึ่งต้องการให้เข้าใจถึงลักษณะของพลเมืองที่สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีเทคนิคการถ่ายทอดที่เรียกว่า ต้นไม้ประชาธิปไตย ซึ่งเปรียบประชาธิปไตยเป็นเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง การที่จะทำให้ประชาธิปไตยของเรามีความเข้มแข็ง จึงมีองค์ประกอบหลายๆ อย่าง

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ประชาธิปไตยด้วยวิธีการดังกล่าว จะทำให้คนไทยมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเตรียมความพร้อมเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นายกิตติธรรค์ พ่วงภิญโญ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สนง.กกต. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การไม่เคารพกฎหมาย

เกิดเหตุสลด เมื่อนักปั่นจักรยานรอบโลก ถูกรถชนเสียชีวิตในประเทศไทยอีก 1 ราย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2558 โดยเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งเหตุรถกระบะชนกับรถจักรยาน บริเวณทางเข้าบ้านคิมมะอุ ถ.มิตรภาพ (ชาล่อง) เขตรอยต่อ อ.พล จ.ขอนแก่น กับ อ.บัวลาย จ.นครราชสีมา มีนักท่องเที่ยวชาย ชาวต่างชาติเสียชีวิต 1 ราย และมีผู้บาดเจ็บอีก 2 คน

ในที่เกิดเหตุ พบรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า สีbronze เลขทะเบียน 286 กทม. พลิกคว่ำห่างห้อง ตกลงไปอยู่ตรงร่องกลางถนน ห่างไปเล็กน้อยบริเวณริมถนน พบรถจักรยานพ่วง สภาพพังยับ พบร่างผู้เสียชีวิต ทราบชื่อคือ นายฮวน ฟราสซิสโก อายุ 48 ปี ชาวชิลี ส่วนผู้บาดเจ็บ 2 ราย เป็นภรรยา และลูกชายวัย 2 ขวบ ของผู้ตาย

จากการสอบสวนทราบว่า รถกระบะคันดังกล่าวขับมาจากจังหวัดขอนแก่น มุ่งหน้าสู่ตัวเมือง นครราชสีมา โดยมี นายทิวรัตน์ ชัยพิเดช อายุ 64 ปี เป็นคนขับ เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ เขาไม่ทันมองเห็น รถจักรยานของผู้ตายที่ปั่นอยู่ริมถนน ทำให้เฉี่ยวชน จนเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวขึ้น ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แจ้งข้อหาขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต

อนึ่งซากรถจักรยานแบบพ่วงข้างของผู้ตาย ได้มีป้ายข้อความเขียนไว้ว่า “สถิติใหม่ กินเนส เวิลด์เรค คอร์ด ปั่นจักรยาน 5 ทวีป ภายใน 5 ปี ระยะทาง 250,000 กิโลเมตร ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2010 - พฤศจิกายน 2015 โดยไม่มีสปอนเซอร์”

ผู้เขียนเชื่อว่า ไม่ว่าใครก็ตามที่ได้ยินข่าวนี้น่าจะมีความรู้สึกสลดใจเช่นเดียวกัน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทุกครั้ง คงหนีไม่พ้นความประมาท และการไม่เคารพกฎหมาย กรณีนี้หากคนขับรถกระบะระมัดระวังสักนิด คงไม่มีเหตุ เศร้าสลดที่ทำให้ลูกต้องกำพร้าพ่อ

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม

สนง.กกด. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การยอมรับในความแตกต่าง

เราคงเคยเห็นคนที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรงทางความคิด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเมืองที่แบ่งข้าง แบ่งสี การทำงานที่แบ่งพรรค แบ่งพวก ต่างคนต่างทำ หรือแม้แต่เรื่องราวของความรักของคนสองคน ที่อาจจะแตกต่างในด้านมุมมองและความคิดกันมากไป จนทำให้ชีวิตคู่ของคนสองคน เดินมาสู่หนทางตัน มีอันต้องจบ มีอันต้องเลิกหย่าร้างแยกทางกันไป แนวคิดหรือความคิดที่แตกต่างกันของคนแต่ละคนนั้นมาจากทัศนคติ มุมมอง ที่มาจากประสบการณ์ หรือการเรียนรู้ และเผชิญกับปัญหาที่แตกต่างกันนั่นเอง ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทำให้การกระทำนั้นแตกต่างกัน หากเป็นในด้านดีนั้น ความแตกต่างกันของคนสองคน ทำให้เกิดความลงตัว ในการใช้ชีวิตก็เป็นไปได้ เพราะปัญหาทำให้เกิดการเรียนรู้และปรับตัวซึ่งกันและกัน แต่อีกหลายคู่ ที่มีความแตกต่างทางความคิดที่มากเกินไป อาจไม่สามารถปรับตัวเข้าหากัน เพื่อยอมรับซึ่งกันและกันได้ ก็คงต้องโบกมืออำลาแยกทางกันไปในที่สุด

จะว่าไปแล้ว เรื่องของความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้นถือเป็นเรื่องปกติมากสำหรับคนสองคน นะครับ เพราะแม้แต่คนๆ เดียวกัน ตัวเราคนเดียวแท้ๆ ความคิดในช่วงอายุหนึ่งหรือช่วงเวลาหนึ่งยังต่างกันเลย จนหลายต่อหลายครั้งที่เราอยากกลับไปแก้ไขนิสัยที่ไม่ดี กลับไปแก้ไขความคิดที่ไม่ดี การกระทำที่ไม่ดีของตน ในช่วงนั้น แต่ก็กลับไปไม่ได้ หรืออาจกลับไปได้แต่ไม่เหมือนเดิมเสียแล้ว

ดังนั้น หากเราไม่ยอมรับในความแตกต่างซึ่งกันและกันแล้ว คนในสังคมคงอยู่ร่วมกันลำบาก การยอมรับความแตกต่างจึงเป็นสิ่งสำคัญซึ่งถือว่า เป็นหลักการหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย

ผู้เขียนบทความ

นายกิตธนรัช พ่วงภิญโญ
หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สนง.กกด. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความมั่งง่าย

ดิฉันได้เห็นข่าวชายหนุ่มขับรถเก๋งเปิดประตูออกมาโดยไม่ระวัง ไม่ได้มองรถที่สัญจรอยู่บนถนน ทำให้รถจักรยานยนต์ที่ขับตามมาพุ่งชนทำให้คนขับขี่รถจักรยานยนต์บาดเจ็บสาหัส ก่อนที่คนขับรถเก๋งคันดังกล่าวจะขับหนีไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือแต่อย่างใด ส่งผลให้คนที่ขับรถจักรยานยนต์ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนต้องหยุดเรียนเป็นเวลาหลายเดือน

เด็กหนุ่มคนดังกล่าวให้สัมภาษณ์ว่า เพราะความมั่งง่ายและความไม่รับผิดชอบของคนขับรถเก๋งคันนั้น ทำให้เขาต้องบาดเจ็บสาหัส หยุดเรียนเป็นเวลานาน ทั้งๆ ที่เขาใกล้สอบแล้ว แต่ที่เขารู้สึกโกรธและเจ็บใจมากคือ คนขับรถเก๋งคันนั้นไม่ได้ลงไปช่วยเหลือเขาเลย กลับขับหนีไปอย่างรวดเร็ว จากความมั่งง่ายและความไม่รับผิดชอบของคนขับรถเก๋ง ทำให้เกิดผลเสียต่อบุคคลอื่นอย่างมากมาย

ประเทศไทยควรมีบทลงโทษในเรื่องกฎหมายจราจรให้หนักกว่าเดิม และต้องสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคมให้มากขึ้น มีความตระหนักถึงผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลางาม
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.พะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ชาวลง “ปลัด” ทางโลกโซเซียล

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งจากอินเทอร์เน็ต ลงข่าวว่า ปลัด อบต.สวนแตง จังหวัดชุมพร ก่อเหตุยิงอดีตแฟนสาวเสียชีวิตคาห้างสรรพสินค้า จากนั้นไม่นาน ในโลกโซเซียลมีเดีย ได้มีการโพสต์ภาพผู้ชายรายหนึ่งเสียชีวิต พร้อมข้อความระบุว่า เป็นปลัด อบต. เป็นผู้ก่อเหตุคนนั้น ได้ยิงตัวตายหนีความผิด โดยมีการแชร์ข่าวออกไปในสื่อโซเซียลมีเดียอย่างกว้างขวาง

หลังจากนั้นทีมข่าวได้ตรวจสอบภาพดังกล่าว พบว่า เป็นภาพเก่าของนายอรุณ แหลมเพชร อายุ 57 ปี อดีตนายกเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ยิงตัวตาย เมื่อช่วงต้นปี 2557 เนื่องจากปัญหาธุรกิจขาดทุน ซึ่งเป็นข่าวเก่า และเมื่อทีมผู้สื่อข่าวประจำจังหวัดชุมพร ได้ตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ก็ได้รับคำตอบว่าปลัด อบต.สวนแตง ไม่ได้ยิงตัวตายแต่เขากำลังหลบหนีการจับกุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เรื่องนี้ถือเป็นอุทาหรณ์ สำหรับการปล่อยข่าวลงในโลกออนไลน์ หากไม่มีการคัดกรอง ก็จะตกเป็นเหยื่อหลงเชื่อ หรือเป็นส่วนหนึ่งในการแชร์ข้อมูลเท็จ ทำให้เกิดความเสียหายตามมา เช่น จากปัญหาเรื่องเล็กอาจกลายเป็นเรื่องใหญ่ ปัญหาเรื่องใหญ่อาจกลายเป็นเรื่องเล็ก ที่อาจไม่ได้รับการแก้ไขที่ถูกต้องได้ทันเวลา หรือทันเหตุการณ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นอย่างมากก็ได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภาภรณ์ ยิกสังข์
พนักงานการเลือกตั้ง (งานจัดการเลือกตั้ง)
สนง.กกต. จว.ชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วิพากษ์วิจารณ์ในมุมมองที่ต่างกัน

คนเราบางครั้งก็ได้พบได้เห็นภาพที่ควรจดจำ แต่บางครั้งภาพที่ได้เห็น ก็ไม่มีคุณค่า ภาพที่สะท้อนผลแห่งเหตุการณ์ความขัดแย้งในการแสดงความคิดเห็นที่เกิดขึ้น หรือเกิดกับสังคมคนไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ผู้คนต่างพากันวิพากษ์วิจารณ์ในมุมมองที่ต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันคนสมัยใหม่ห่างไกลจากศาสนา มากขึ้นทุกที ขณะที่อีกฝั่งหนึ่งกลับมองว่าคำตอบที่คนได้ระบุงลงไปในสื่อสาธารณะต่างๆ คือ การสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดแบบใหม่ของคนในสังคมปัจจุบัน ที่กล้าคิดนอกเหนือจากตำราเรียน และกล้าแสดงความคิดเห็นออกมา

จากข้อความดังกล่าวมา เป็นเพียงข้อสังเกตให้เห็นว่า คนในปัจจุบันนี้ห่างไกลศาสนาไม่น้อยเพียงใด ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน

ผู้เขียนบทความ

นายสุนัน นามสาย

ลูกจ้างประจำ

สนง.กต. จว.แพร่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง พระอุ้มนาง

วันหนึ่งได้อ่านหนังสือนิทานธรรมะ เรื่องพระอุ้มนาง เรื่องมีอยู่ว่า ... เมื่อสมัยพุทธกาลมีพระสงฆ์สองรูปเดินทางไปธุดงค์และกำลังจะเดินทางกลับ ระหว่างนั้นฝนก็ตก ถนนหนทางก็แฉะ ขณะนั้นมีหญิงสาวรื้ออที่จะข้ามทาง แต่ทางกลับเปื้อนมีแต่โคลน ทำให้หญิงสาวรื้ออที่จะข้าม ฝนก็ยังตกอยู่ สักครูพระรูปหนึ่งก็ตรงเข้าอุ้มหญิงไปส่งยังฝั่งตรงข้าม แล้วพระทั้งสองรูปก็เดินจากไปโดยไม่ได้พูดจาอะไรกันเลย พอถึงวัด พระอีกรูปหนึ่งทนไม่ได้ จึงต่อว่าพระที่อุ้มผู้หญิงนั้นต่างๆ นานา จนหน้าใจ พระรูปที่อุ้มผู้หญิงจึงตอบแบบยิ้มๆ ว่า “ดูก่อนท่าน เราได้วางนางไว้ที่ข้างทางแล้ว ทำไมท่านจึงอุ้มนางมาจนถึงวัดได้ล่ะ”

อ่านจบ มีความรู้สึกที่ นิทานเรื่องนี้ได้สอนเราในเรื่องใกล้ตัวจริงๆ อยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมแม้แต่ในสำนักงาน เรื่องบางเรื่อง ถ้าคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดีก็ไม่น่าที่จะมีอะไรติดค้างในใจ ... อย่ามองแต่คนอื่นมากนัก ต้องหันมองตัวเอง เพราะทุกวันนี้คนเราจะมองแต่คนอื่น รู้แต่เรื่องคนอื่น แต่ไม่เคยรู้เรื่องของตัวเอง หรือแม้แต่จะยอมรับในสิ่งไม่ดีของตัวเอง

... ถึงวันนี้ขอให้อดทนยอมรับตนเอง พิจารณาตนเอง ถึงแม้จะฝืนตัวเอง ก็ยอม ...

ผู้เขียนบทความ

นางชฎาพร มานะดี
เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง
สนง.กกต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสำเร็จในการทำงาน

นายเอ อายุ 26 ปี เป็นพนักงานดีเด่นของบริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ นอกจากนี้ นายเอ ยังได้รับเลือกให้เป็นพนักงานดีเด่นระดับภาคอีกด้วย นายใหญ่ ผู้จัดการของนายเอ เล่าว่าตั้งแต่ นายเอ เข้ามาทำงานในบริษัท สังเกตได้ว่า นายเอ เป็นผู้มีความขยันขันแข็ง เอาใจใส่ต่องานไม่ขาดตกบกพร่อง และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ด้วยดี และนอกจากนี้นายเอ ยังเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานตลอดจนลูกค้าที่มาติดต่อกับบริษัท จนลูกค้าได้ออกปากชมกับพนักงานในบริษัทและบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงสมควรแล้วที่นายใหญ่ได้เลื่อนตำแหน่งให้นายเอ เป็นหัวหน้าแผนกในบริษัทดังกล่าว

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะอยากจะบอกว่าในโลกของการทำงานทุกประเภท คนรุ่นใหม่ไฟแรงทั้งหลาย ต่างก็แสวงหาทฤษฎีแห่งความสำเร็จมาใช้เพื่อความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในชีวิต แต่ก็เชื่อว่าทุกคนจะทำได้และเจอประตูแห่งความสำเร็จ ฉะนั้นมาลองดูหลักธรรมที่นำมาใช้ในการทำงาน ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ นั่นคือ อิทธิบาท 4 ธรรมแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย

1. ฉันทะ คือ ความรักงาน พอใจกับงานที่ทำอยู่
2. วิริยะ คือ ความขยันหมั่นเพียรกับงาน
3. จิตตะ คือ ความเอาใจใส่รับผิดชอบงาน
4. วิมังสา คือ การพิจารณาวิเคราะห์ หรือ ความเข้าใจในการทำงาน

ผู้เขียนบทความ

นายบุญฤทธิ์ สุรินนา
พนักงานสืบสวนสอบสวน
ทำหน้าที่ หน.งานสืบสวนสอบสวน
สนง.กต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ภัยสังคมใกล้ตัว

“ร้านสะดวกซื้อ กับเด็ก เป็นของคู่กัน เจอร้านสะดวกซื้อ ต้องร้องซื้อขนม”

เรื่องมีอยู่ว่าน้องที่รู้จักคนหนึ่งได้แจ้งเตือนภัยใน Face Book ของเธอ คือ วันเกิดเหตุ เธอได้พาลูกชาย อายุประมาณ 2 ขวบ ไปหาหมอที่โรงพยาบาล หาหมอเสร็จพากันจูงมือไปร้านสะดวกซื้อ ปรากฏว่าตอนที่กำลังเลือกขนมกันอยู่นั้นมีชายร่างใหญ่จูงมือลูกชายไปดื้อๆ พอเธอเห็น !!! ตกใจมาก เธอรีบตะโกนว่า “อ้าวๆ ไปไหนๆ” ผู้ชายคนนั้นเดินหนีไปเฉยเลย นี่ถ้าเธอไม่ทันสังเกต ผู้ชายคนนั้นอาจจูงมือลูกชายของเธอออกจากร้านสะดวกซื้อไป อะไรจะเกิดขึ้น ภัยสังคมสมัยนี้อยู่ไม่ไกลเลยจริงๆ ขนาดร้านค้าสะดวกซื้อ ยังเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

จึงขอฝากเตือนภัยสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีบุตรหลาน เวลาพาบุตรหลานเข้าร้านสะดวกซื้อ ขณะเลือกซื้อของ ต้องคอยสังเกตและอย่าปล่อยให้เด็กเลือกซื้อของคนเดียว ต้องระวังคนรอบข้างไว้ด้วย เพราะคนสมัยนี้ไวใจไม่ได้จริงๆ ขนาดในโรงพยาบาล ในร้านค้าสะดวกซื้อ ยังไม่เว้น

ผู้เขียนบทความ

นางภคอร ธงภักดิ์

พนักงานการเงินและบัญชี

สนง.กต. จว.ชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”